Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1798 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 9 februarie 1955

ÎNVAȚĂ SĂ MUNCEȘTI MAI BINE!

OAMENII AU IN VIAȚĂ felurite bucurii. Nici una nu se poate însă compara cu bucuria succesului muncii. Să lucrezi din ce în ce mai repede, mai bine, din mîinile tale să iasă numai produse de calitate superioară — iată gîndul cu care pășesc în producție nenumărați tineri muncitori. Cînd a început să lucreze la fabrica de tricotaje „Bela Brainer" din Capitală, tînăra Angela Ițicovici avea în față o țintă precisă: să devină fruntașă în producție. Angela știa ce are de făcut, dar nu s-a considerat atotștiutoare, ci a început să învețe din cărți, din practică, din experiența tovarășilor ei de muncă, vîrstnici și tineri. Utemista Norica Iliescu a învățat-o să aplice metoda sovietică Kovaliov. După puțin timp, Angela a trăit marea bucurie a succesului. În primele două decade ale lunii ianuarie și-a depășit norma cu 20 la sută și a dat numai produse de calitate superioară.

Munca liberă, avîntată, îndreptată în mod conștient spre fericirea omului, spre construirea societății socialiste, a creat eroismul cel mai fierbinte, eroismul cotidian, simplu și măreț. Fruntașii întrecerii socialiste ca filatoarea Antoaneta Alexovici, strungarul Marin Bărbat sînt și ei simpli tineri muncitori, care au ajuns cunoscuți în întreaga țară pentru că nu s-au oprit din drum, nu au considerat că și-au acumulat toate cunoștințele necesare meseriei pe care o practică. De la ei astăzi nenumărați tineri învață arta de a munci din ce în ce mai bine, de a produce mai mult.

Învățătura este necesară ca aerul și ca apa — așa gîndesc mulți tineri muncitori. Ei știu că viața merge mereu înainte și dacă nu ești în pas cu ea, atunci negreșit rămîi în urmă.

Partidul și guvernul au creat cele mai largi posibilități pentru ca fiecare muncitor să se specializeze în meseria sa, să dobîndească cele mai necesare și mai deosebite cunoștințe, pentru a-și aduce din plin aportul la dezvoltarea economiei noastre naționale. În multe întreprinderi se aplică cu succes metoda Kotlear — calificarea la locul de muncă; pe lîngă fabrici și uzine, au fost deschise cursuri de minim tehnic, iar bibliotecile sînt înzestrate în mod permanent cu cele mai noi cărți din domeniul tehnicii.

Exemplul înaintat, priceperea și destoinicia muncitorilor vîrstnici, în frunte cu comuniștii, constituie pentru fiecare tînăr un îndrumar, pe care nu-i rămîne decît să-l urmeze cu tragere de inimă.

Nu există întreprindere în care să nu găsești tineri care luptă pentru desăvîrșirea cunoștințelor lor profesionale. Sînt însă din păcate și dintre cei cărora le este indiferent dacă produsele lor sînt bune sau proaste. Lucrînd de mîntuială ei dau adesea rebuturi, aducînd pagube serioase economiei naționale, frînînd în felul acesta creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc. Tînărul Nicolaie Duică, strungar în sectorul C al uzinei „I. C. Frimu" din Sinaia, rebutează în fiecare zi 5-10 bucșe element. El nu înțelege că lipsa de stăpînire temeinică a meseriei îl duce la rebuturi, la produse de calitate slabă. Cum poate fi judecat faptul că 28 de tineri din unitatea nr. 1 a fabricii „Vasile Roaită" din Oradea, printre care Ana Roman, Ana Columban și alții, dau produse de calitate necorespunzătoare? La această întrebare nu poate există decît un singur răspuns: tinerii aceștia nu se preocupă de ridicarea calificării profesionale, una din principalele lor îndatoriri. Pe ei nu-i interesează faptul că exigența oamenilor muncii a crescut, că aceștia vor să primească produse de calitate superioară și cu aspect plăcut.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat pune în fața fiecărui muncitor sarcini mai mari. Dezvoltarea industriei noastre cere necontenit noi cadre calificate, capabile să mînuiască cu pricepere agregatele și mașinile moderne, cu care este înzestrată zi de zi industria noastră socialistă. Perfecționarea măiestriei profesionale este unul din factorii de bază ai creșterii producției și productivității muncii. Ea accelerează procesul de producție, creează condiții pentru o mai largă dezvoltare a mișcării de invenții, inovații și raționalizări. Cu cît muncitorul va stăpîni mai bine meseria, cu atît va folosi mai bine mașina, va îmbunătăți calitatea produselor, își va spori cîștigul. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, are o mare însemnătate pentru creșterea de cadre calificate necesare întregii economii naționale. La baza noii organizări stă principiul asigurării unei legături directe a învățămîntului teoretic cu producția, cu munca practică.

Sînt încă comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. din întreprinderi care au uitat că principala lor sarcină este mobilizarea tineretului la îndeplinirea planului de producție. Această sarcină nu poate fi însă îndeplinită decît ținînd seama de legătura nemijlocită care există între realizarea planului de producție și asigurarea unei înalte calificări a tineretului.

Activiștii comitetelor raionale, orășenești și regionale U.T.M., trebuie să se preocupe cu competență de îndrumarea organizațiilor de care răspund, în problemele de producție. Ajutorul lor trebuie să se manifeste practic în direcția răspîndirii celor mai bune metode de muncă, a ridicării calificării profesionale, a tineretului. El trebuie să arate stăruitor fiecărui tînăr că ridicarea calificării profesionale merge mînă în mînă cu creșterea salariului său; la noi, oricine muncește mai bine, cîștigă mai bine! O deosebită atenție trebuie acordată elevilor din școlile profesionale de ucenici — viitoarele cadre calificate ale economiei naționale.

Mobilizarea tineretului din întreprinderi la cursurile de minim tehnic, extinderea aplicării metodei Kotlear, folosirea pe scară largă a acțiunii patriotice de a aduce pe cei rămași în urmă la nivelul fruntașilor, trebuie să preocupe în mod permanent pe membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M.

Tinere muncitor, una din datoriile tale de seamă este ridicarea măiestriei profesionale!

Indeplinindu-ți cu cinste această datorie, vei simți adevărata bucurie pe care ți-o aduce munca. Dorința ta să fie ca în brigada, secția, atelierul sau fabrica unde lucrezi să nu existe nici un codaș. Muncind astfel, aportul întregului tineret la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru, va fi din ce în ce mai mare.

In întîmpinarea Zilei Ceferiștilor

* *

Încă 28.000 kilometri peste norma tehnică!

Pentru un mecanic cinciștist e o adevărată rușine să-i rămînă locomotiva defectă pe linie sau să trebuiască să-i facă vreo reparație înainte de a o trimite la spălare. Asta ar însemna că ei — mecanicii și fochiștii — s-au interesat prea puțin de întreținerea mașinii, ba poate chiar au neglijat-o. Și locomotiva, mai mult chiar decît alte mașini, are nevoie de o întreținere atentă și permanentă. Ai văzut că la o țeavă se produce o scăpare de abur? Sau că într-alt loc s-a slăbit o piuliță? Că un lagăr se încălzește mai mult decît e normal?... Toate astea trebuiesc remediate pe loc, fără amînări. Altfel, cînd ți-e lumea mai dragă, mașina te lasă în drum și atunci reparația e mult mai costisitoare.

Cînd au primit o locomotivă proaspăt ieșită din reparație, mecanicii Nicolae Sandu și Gheorghe Miu cu fochiștii Tudor Popa și Constantin Chivu de la depoul Ploești au gîndit, pe bună dreptate, s-o păstreze mereu în bună stare, să-i folosească toată puterea pe care o poate da.

Ei s-au angajat să facă singuri micile reparații și să reducă consumul de materiale, iar tinerii muncitori din echipa complexă de reparații condusă de Vasile Mihai și-au propus să repare mașina în cele mai bune condițiuni, ca să nu facă tovarășilor lor vreun necaz pe drum.

Cînd, după nouă luni, mașina a trebuit să intre din nou într-o reparație mai mare, a fost cunoscut și rodul străduințelor tinerilor mecanici, fochiști și muncitori din atelierul de reparații: locomotiva nr. 50.630 a parcurs în plus, peste norma tehnică, încă 28.000 km. Iar la reparațiile făcute între timp, a fost realizată o economie de materiale de peste 5.600 lei. Pentru conștiinciozitatea cu care au întreținut și reparat mașina, membrii brigăzii de drum și ai echipei de reparații au primit drept premiu 3.500 lei.

Așa prevedea și contractul: o parte din economia realizată, se atribuie drept premiu mecanicilor, fochiștilor și muncitorilor care au făcut reparațiile!

Protejarea muncii harnicilor ceferiști

Pentru crearea unor condiții mai bune de muncă muncitorilor ceferiști, anul trecut s-au cheltuit peste 68 milioane lei. În depouri, ateliere, stații, s-au executat numeroase lucrări care asigură condiții bune de igienă și securitate pe locul de muncă. Pe baza propunerilor făcute de oamenii muncii, s-au amenajat ateliere spațioase, cantine, băi, instalații de apă potabilă etc.

La Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie", de pildă, s-a realizat amortizarea zgomotului produs de macaralele din atelierele de fierărie, s-a construit o încăpere separată pentru generatorul de acetilenă, iar la atelierul de rotărie-locomotive s-a introdus luminatul fluorescent. De asemenea, pentru prevenirea accidentelor s-a confecționat la uzina de impregnat traverse „Ploești" un transformator de la 220 de volți la 24 de volți. În vederea reducerii eforturilor fizice ale muncitorilor de la remizele de locomotive din stația Gura Honțului și depourile Dornești, Iași și Cîmpulung s-au pus în funcțiune elevatoare pentru alimentarea locomotivelor cu cărbuni.

În locurile de muncă cu condiții grele și vătămătoare sănătății, muncitorii au primit echipament de protecție corespunzător. De pildă, muncitorii de la stația Galați-transbordare, care încarcă și descarcă materiale toxice și corosive au primit măști de cauciuc, mănuși și șorțuri de cauciuc.

PENTRU PACE, PENTRU VIAȚĂ!

Mesajul celor de pe mare

„NAVROM"
Compania Maritimă și Fluvială Română
TELEGRAMA RADIO
Data 6.2 ora 9.15
Primit. Nr. B.L.
Primitor,
Către Navrom
Transmis. Data ... ora ... La ... Nr. leg. ... Transmițător,
Indicații de serviciu Plehanov Nr 15-171-230 G.M.T.
Echipajul vasului Plehanov este plin de indignare și mînie văzînd că tocmai acum cînd s-a ivit posibilitatea ca energia atomică să fie pusă în slujba păcii datorită eforturilor Uniunii Sovietice, — o mînă de monopoliști setoși de profituri fac totul pentru a folosi aceasta în scopul distrugerii și exterminării popoarelor - stop -

sînt mereu în legătură, prin calea undelor, cu pămîntul patriei.

Radiotelegrafistul de pe bord e unul din cei mai prețuiți oameni pe drumurile lungi. El este acela care primește și dă știrile din depărtări, țărmului drag.

Utemistul Nicolae Lascu e unul din radiotelegrafiștii de tură a Navrom-ului din Constanța. Opt ore în fiecare zi el ține legătura cu vasele romînești răspîndite în lumea largă.

Vasul „Plehanov" e ancorat în portul Hull din Anglia. Echipajul lui „Friedrich Engels" se luptă cu o crîncenă furtună în golful Biscaia. „Berezina" a plecat din Beiruth și acum e în drum spre Alexandria. Spre Pireu se îndreaptă cu viteză „Midea", „Sulina" e în Cipru, „Ardealul" în portul englez Avenmauth ș.a.m.d.

Știm toate acestea fiindcă bravii noștri marinari, plecați peste mări și țări

...Cu casca pe ureche, cu mîna pe creion, Lascu ascultă atent. Da, se aud clar cele trei „V"-uri, semnalele de „atențiune!" în morse.

Mîna tînărului radiotelegrafist aleargă repede pe hîrtie, nici o literă nu e voie de scăpat.

Semnalele morse transmit:

„Plehanov nr. 15-178-230 G.M.T.

Către Navrom

Echipajul vasului „Plehanov" este plin de indignare și mînie, văzînd că tocmai acum cînd s-a ivit posibilitatea ca energia atomică să fie pusă în slujba păcii, datorită eforturilor Uniunii Sovietice, o mînă de monopoliști setoși de profituri fac totul pentru a folosi aceasta în scopul distrugerii și exterminării popoarelor stop.

Ne ridicăm împotriva acelora care pregătesc războiul atomic și cerem distrugerea tuturor armamentelor atomice și încetarea imediată a fabricării lor stop.

Ne luăm angajamentul să luptăm în permanență la locul de muncă pentru îndeplinirea sarcinilor noastre, fiind convinși că nu facem decît să apărăm pacea stop. Depunem semnăturile noastre pe Apel, pentru a înfiera uneltirile ațîțătorilor la un nou război.

Echipajul vasului „Plehanov" M. C. 127".

Aparatul a tăcut. „Plehanov" așteaptă confirmarea primirii radiogramei.

Nicolae Lascu recitește zîmbind radiograma. Vitejii marinari de pe „Plehanov" care s-au arătat mai tari decît cele mai cumplite furtuni ale Balticei, care, dîrji, cu prețul vieții lor au salvat avutul patriei, se ridică împotriva războiului atomic, dovedindu-se a fi luptători de nădejde pentru cauza sfîntă a păcii.

Aparatul a început din nou să transmită. Radiotelegrafistul ia repede căștile la ureche.

„Berezina" are de transmis o radiogramă. Poate începe! Comitetul de luptă pentru pace de pe „Berezina" transmite că echipajul vasului, în cadrul unui miting, în drum de la Beiruth la Alexandria a semnat Apelul de la Viena.

S-a terminat convorbirea cu „Berezina". Aparatul tace iar. Dar pentru puțină vreme.

„Ti-ti-ti-ta... tititi-ta..." Un alt vas de pe un îndepărtat meridian are de transmis ceva pămîntului iubit al patriei noastre.

ȘT. HALMOȘ

Declarația Comitetului Central al Crucii Roșii a R. P. R.

Către toți membrii de Cruce Roșie din R.P.R.

Crucea Roșie, organizație obștească voluntară, bazată pe principiile cele mai nobile ale umanitarismului, are ca scop principal prevenirea și alinarea suferințelor omenești.

Folosirea armelor atomice și a altor arme de distrugere în masă într-un nou război, pregătit cu cinism de către cercurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța, ar duce la un război îngrozitor, care ar provoca pierderi și suferințe de neînchipuit tuturor popoarelor lumii.

În același timp, pregătirea războiului atomic este împotriva principiilor umanitare care stau la baza tuturor Convențiilor și Rezoluțiilor votate la Conferințele Internaționale ale Crucii Roșii.

De aceea, răspunzînd chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ne adresăm tuturor membrilor Crucii Roșii din țara noastră să se alăture milioanelor de bărbați, femei, tineri din lumea întreagă, care luptă cu hotărîre împotriva celor ce pregătesc războiul de exterminare în masă, cerînd distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora.

În numele vieții și fericirii popoarelor, pentru binele întregii omeniri, semnați Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic!

Comitetul Central
al Crucii Roșii a R. P. R.

Semnături pe Apel

În întreaga țară campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena se desfășoară cu toată amploarea, prilejuind o viguroasă luare de poziție a cetățenilor cinstiți împotriva pregătirii războiului atomic de către imperialiști.

La Reșița, numai în primele trei zile au semnat Apelul peste 6.000 de cetățeni, între care maiștrii N. Borceanu, Iosif Vereș, tehnicianul I. Gheju, ing. Iuliu Hossu, șeful de echipă Ion Giurcă, normatorul Birău Rusalim și alții.

În satul Popricani, de lîngă Iași, distrus în întregime de către hoardele hitleriste, aproape întreaga populație a participat la adunarea ținută în semn de protest împotriva imperialiștilor occidentali care pregătesc războiul atomic. „Noi, milioanele de oameni simpli din lume — a spus țăranca Maria Tănase, văduvă de război — prin voința noastră dîrză de a apăra pacea, vom reuși să împiedicăm pe imperialiști să făptuiască o nouă nelegiuire".

La fabrica de mobile „Simo Geza" din Tg. Mureș, semnarea Apelului s-a făcut în cadrul unei adunări plină de însuflețire. Au semnat muncitorii Albert Saroși, care dă cîte 3 norme și jumătate zilnic, Const. Bobletek, Miklos Koszta, Petru Friss, Ignat Szabo, Laszlo Mihaly și alții.

La Suceava, echipele formate din cetățeni iubitori de pace au strîns sute de semnături numai în dimineața de duminică. Pe str. Gheorghe Doroftei, echipa a intrat în casele multor muncitori. „Am 11 copii, a spus Luiza Senic, mamă eroină, și pun semnătura pe Apel în numele lor, pentru a-i crește în liniște și a-i face mari. Aceasta este dorința ce o au și alte milioane de mame".

(Agerpres)

În cartierul Căuzași din București

În cartierul Căuzași, o echipă formată din cîțiva cetățeni merge din casă în casă și strînge semnături pe Apelul de la Viena.

În locuința familiei Panaitescu din strada Brazilor nr. 15 pregătirile pentru sărbătorirea fetiței lor, Delia, erau în toi: copilul împlinea în această zi trei anișori. „Poftiți intrați! Nici că se putea o coincidență mai plăcută. Pentru noi, în această zi va fi de două ori sărbătoare. Semnăm Apelul păcii spre fericirea fetiței noastre, și vom face totul ca ea să împlinească mulți ani de aci înainte..."

În aceeași dimineață, membrii echipei de strîngere a semnăturilor au intrat și în locuința funcționarului Gh. Lovin. Aici, Apelul a fost semnat de soția sa, Constanța. „Pentru contribuția pe care soțul meu a adus-o la luptele din august 1944 împotriva hitleriștilor, el a fost decorat cu medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" — a spus Constanța Lovin. Dacă agresorii vor încerca să tulbure din nou liniștea căminelor noastre, vom ști să le dăm riposta cuvenită. Semnăturile a milioane de oameni pe Apel — să le fie avertisment solemn!"

„Voința partizanilor păcii e hotărîtoare..."

În sala cinematografului „23 August", din orașul Bîrlad, a avut loc o mare adunare populară la care au participat peste 600 cetățeni. Tovarășul Jean Livescu, rectorul Universității „Alexandru I. Cuza" din Iași, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a vorbit celor prezenți despre uriașa mișcare a partizanilor păcii din lumea întreagă și despre lupta dusă de fiecare om cinstit împotriva unui nou război.

Utemista Strileț Rifca, fruntașă în producție de la fabrica de protecție „Proletarul Roșu" din Bîrlad, a spus:

— Semnînd Apelul, eu și brigada mea ce poartă numele de cinste de „brigada păcii" ne angajăm să întărim aceste semnături dînd îmbrăcăminte mai multă și mai bună pentru oamenii muncii din patria noastră.

Gospodina Neagu Elena a spus: Toate pregătirile imperialiștilor se vor lovi de tăria lagărului păcii, de voința și hotărîrea milioanelor de partizani ai păcii.

Ștafeta internațională în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia

Peste cîteva luni va avea loc Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. Pentru a uni aspirațiile și saluturile adresate Festivalului de milioanele de tineri de pretutindeni, Comitetul internațional de pregătire a Festivalului a organizat tradiționala ștafetă internațională. Ștafeta va pleca din diferite țări și va sosi la Varșovia — orașul Festivalului. Ea va purta mesajele de prietenie și pace ale tinerilor din țările care vor fi traversate.

În acest an, ștafeta internațională va lua și un caracter special, aducînd contribuția sa la marea campanie lansată de Consiliul Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic. Pe tot parcursul ștafetei se vor strînge mii și mii de semnături împotriva războiului atomic, pentru distrugerea stocurilor de arme atomice și oprirea fabricării lor. Astfel, ștafeta va exprima în mod concret dorința arzătoare a tuturor tinerilor și tinerelor de a trăi fericiți într-o lume de pace.

La ștafeta internațională în cinstea Festivalului va participa și tineretul țării noastre. O ștafetă internațională va pleca din R.P. Bulgaria și va fi transmisă apoi tineretului din R.P. Polonă care o va duce pînă în orașul Festivalului.

(Agerpres)

Deschiderea expoziției „7 ani de la înființarea Armatei Populare Coreene"

Marți la amiază, în sala Dalles a avut loc deschiderea expoziției „7 ani de la înființarea Armatei Populare Coreene", organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La deschiderea expoziției au luat parte reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, reprezentanți ai vieții culturale, precum și ofițeri ai Forțelor noastre Armate.

Au fost de față membri ai Ambasadei R.P.D. Coreene la București în frunte cu Li-Cian, însărcinat cu afaceri ad-interim.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. general-maior Gh. Zaharia, redactor șef al ziarului „Apărarea Patriei".

„Ziua de 8 februarie, cu prilejul căreia inaugurăm această expoziție — a spus vorbitorul — reprezintă o sărbătoare deosebită a poporului coreean. În această zi se aniversează 7 ani de la întemeierea eroicei Armate Populare Coreene".

Expoziția aduce unele aspecte ale vieții și luptei vitejilor ostași ai Coreei Populare. Ea va contribui la adîncirea prieteniei și solidarității poporului romîn cu poporul coreean, strîns unite sub steagul luptei pentru pace și socialism.

Asistența a vizitat apoi expoziția.

(Agerpres)

SĂ GRĂBIM REPARAȚIA UNELTELOR AGRICOLE

Organizația U.T.M. sprijină repararea uneltelor agricole

OLTENIȚA (De la corespondentul nostru). — Pregătirea pentru campania de primăvară preocupă și pe țăranii muncitori din comuna Budești regiunea București. În ultima vreme au fost luate unele măsuri pentru accelerarea reparațiilor uneltelor agricole. Aplicînd experiența din celelalte campanii agricole și învățînd din lipsurile de pînă acum, sfatul popular a organizat 7 centre de reparare a uneltelor agricole, aprovizionîndu-le cu combustibil și materialele necesare. La fiecare centru există o listă a celor repartizați pentru a-și repara uneltele, precum și o evidență a materialelor și pieselor pentru reparat. Deputații și agitatorii printre care și Dincă Ștefan, Dumitru Tudorache și alții, răspunzînd fiecare de cîte un sector, duc muncă de lămurire cu fiecare țăran muncitor în parte pentru a veni la centrul unde este repartizat. Ei se mai îngrijesc să cunoască greutățile pe care le întîmpină responsabilii centrelor de reparat unelte și iau măsuri imediate pentru alimentarea cu combustibil și cu alte materiale necesare pe care le asigură cooperativa din comună. Astfel pînă la data de 31 ianuarie a.c. au fost reparate un număr de 70 de atelaje din cele 110, 70 la sută din numărul căruțelor, numeroase grape și multe alte unelte.

Primii care și-au terminat repararea uneltelor agricole sînt tovarășii Dincă Ștefan care și-a reparat plugul, grapa și căruța, Nicolae Tudor, Nicolae Bivolaru, Petre Beștea și alții.

Organizația de bază U.T.M. sprijină activ sfatul popular pentru grabnica terminare a reparării uneltelor agricole. Potrivit planului său de muncă, organizația de bază U.T.M. depune o muncă rodnică în mobilizarea tinerilor țărani muncitori pentru a nu rămîne în urmă în această activitate.

Printre fruntașii în munca de repararea uneltelor agricole sînt și utemiștii Vasile M. Bivolaru, Ion P. Pavel, Năstase Alexandru, Chircă Nicolae și mulți alții.

Țăranii muncitori, vîrstnici și tineri, sînt hotărîți să termine pînă la data de 10 februarie repararea tuturor uneltelor agricole pentru ca să asigure în acest fel buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară.

Succese în raionul Tg. Jiu

Destul de blîndă s-a arătat iarna pînă acum prin părțile raionului Tg. Jiu. În orice sat, cu mult înainte de a se dezlipi geana zorilor, odihna pămîntului e tulburată de zgomotul ciocanelor fierarilor.

Cu gîndul la primăvară, oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru se trezesc cu noaptea-n cap și prind a trebălui cu hărnicie prin ogrăzile lor.

Țăranii muncitori Constantin Grigorescu, Iulian Costache, Ion Lungu și mulți alții din Peșteana-Jiu, s-au îngrijit primii din comună de punerea la punct a uneltelor agricole pentru muncile de primăvară. Exemplul lor a fost urmat și de Constantin Volintiru, Gheorghe Hobeanu, Petre Beznilă etc. Pînă acum, la cele 6 centre de reparații din comuna Peșteana, s-au reparat 136 pluguri, 62 grape, 4 prășitori și 159 care.

Și țăranii muncitori din comuna Moi, în frunte cu Victor Honcilă, Ion Ivănoiu, Țiți Alexandru și alții au reparat pînă acum plugurile, carele și grapele. Cei din comuna Cîrbești și-au pus la punct pînă în prezent 75 pluguri și 40 care.

În fiecare zi în acest timp de iarnă, în fiecare sat, glasul de ciocane și nicovale, fumul și mirosul cărbunelui de forje, stau mărturii că oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru se pregătesc intens pentru muncile de primăvară.

Corespondent
I. SBÎRCIOG

G. A. S.-uri fruntașe

Gospodăriile agricole de stat Stolnici, regiunea Pitești, Dagîța și Laza, regiunea Iași, au terminat reparația tractoarelor și mașinilor agricole necesare în campania agricolă de primăvară.

Datorită folosirii metodei de reparații a mașinilor agricole pe ansamble și subansamble, la gospodăria agricolă de stat Stolnici s-au terminat reparațiile cu 20 de zile înainte de termenul planificat. În muncile de atelier desfășurate în această iarnă s-au evidențiat Mansa Constantin, Ion Avram și Marin Rizea. În regiunea Pitești, printre fruntașii în muncile de reparații sînt și gospodăriile agricole de stat Izvorul și Găești, care au reparat pînă acum 95 la sută din tractoarele și mașinile agricole.

Gospodăriile agricole de stat Dagîța și Laza din regiunea Iași au terminat în ziua de 5 februarie reparația utilajului agricol pe care-l vor folosi în muncile agricole de primăvară. La gospodăria agricolă de stat Dagîța reparațiile s-au terminat cu 5 zile înainte de termenul stabilit prin angajamentul luat în întrecerea socialistă. Graficul întrecerii arată că fruntași în lucrările de reparații sînt mecanicul controlor Maria Pruteanu, tractoriștii Ion Caibulea și Petre Hanghel și șeful de brigadă Vasile Mardare, care au adus o contribuție prețioasă la repararea a 11 tractoare, 7 pluguri de tractor, o semănătoare pentru tractor și 28 de pluguri cu tracțiune animală.

Prea multă mulțumire de sine...

La gospodăria agricolă de stat Soldănești regiunea Suceava, au fost reparate pînă la 23 ianuarie 4 tractoare, 2 semănători mecanice, 2 cultivatoare și 18 semănători cu tracțiune animală. De aceste rezultate conducerea gospodăriei este mulțumită. De aceeași părere sînt și inginerii Th. Aliontei și Ion Pleșa, care consideră că treburile merg bine. Trebuie spus însă că ritmul reparațiilor poate fi grăbit.

Pînă la 23 ianuarie, a fost reparat doar un singur plug din cele 11. Faptul că din cele 12 tractoare intrate în reparații au fost reparate doar 4 arată de asemenea că reparațiile nu se desfășoară chiar așa de repede și bine cum susține conducerea gospodăriei. Această situație se datorește în primul rînd muncii neorganizate. În aceste zile hotărîtoare pentru pregătirea mașinilor în vederea campaniei de primăvară, mai sînt muncitori care lucrează fără simț de răspundere și care sînt lăsați în voie. Ei sînt cunoscuți, se cunosc lipsurile lor, dar nu s-a întreprins nimic pentru îndrumarea lor imediată. Printre aceștia sînt și tinerii tractoriști Iordache Nemțoiu, Nicolae Vaselovici, Vasile Moșneagu, Profira Pricov și Elena Ignea.

Organizația de bază U.T.M., al cărei secretar este tovarășul Constantin Strugaru, nu controlează cum muncesc tinerii în producție și nu-i însuflețește pentru grăbirea ritmului reparațiilor.

Pentru înlăturarea lipsurilor existente, conducerea gospodăriei, cu ajutorul activ al organizației de bază U.T.M., trebuie să stimuleze desfășurarea unei largi întreceri socialiste în vederea grăbirii reparației uneltelor necesare pentru lucrările agricole din primăvara acestui an.

Corespondent
A. ABRAMOVICI

Ne scriu corespondenții de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej"

Fapte din fabrica noastră

* *

„27" pe locul întîi...

Chiar și eu care cunoșteam ceva—din auzite — am simțit o ușoară emoție și o grijă mi s-a strecurat pe furiș în suflet: „Dacă totuși nu vor reuși?" Trebuia să fii acolo, în ședința de analiză a muncii pe sectorul 7 din fabrică, ca să-l auzi pe Drăguloiu vorbind:

„Tovarăși, chem la întrecere toate brigăzile utemiste, chiar și pe cea a lui Șerbu".

Dar tot nu ai fi priceput nimic. Intr-adevăr, cuvîntul proaspătului responsabil al brigăzii 27 a produs la început surpriza neprevăzutului, dar după o clipă toți au început să rîdă. Chiar și responsabilul brigăzii nr. 154 — brigadă fruntașă pe sector — Mircea Șerbu, băiat serios și modest de altfel, nu s-a putut stăpîni să nu zîmbească cînd s-a ridicat și i-a răspuns:

„Bine, eu primesc chemarea. Apreciez inițiativa și curajul lui Drăguloiu, dar... tot noi vom ieși primii!"

Acum, ca să fiți lămuriți, trebuie să vă povestesc cum stăteau lucrurile atunci.

Era în vremea aceea (prin octombrie anul trecut) o brigadă în sector despre care se dusese vestea în toată fabrica noastră. In nici o zi nu se întîmpla ca toți membrii ei să fie prezenți, niciodată nu se întîmpla ca dintr-un lot de confecții controlorul de calitate să nu le dea înapoi cîteva bucăți și, în sfîrșit, aproape în nici o lună brigada nu reușea să îndeplinească sau să-și depășească planul. Ajunsese, cum spuneam, vestită. Cînd vreun responsabil de brigadă vroia să bage în sperieți pe vreun tînăr care nu-și vedea de treabă îl amenința:

„Să știi că cer să fii mutat la 27. Acolo e locul tău..."

Situația lui „27" a pus pe gînduri conducerea sectorului. Bineînțeles, s-au încercat felurite metode: muștruluiala celor ce țineau pe loc brigada, critica individuală și în bloc și altele... Și-n ultimă instanță, înainte de sfîrșitul lunii, s-a procedat la reorganizarea brigăzii — ceea ce ar fi trebuit să se facă de la bun început. Lidia Benesciuc, fostă responsabilă, era o muncitoare bună, dar lipsită de energia și autoritatea unui șef, prea slabă pentru a lupta împotriva unor chiulangii și codași ca Dumitru Orășanu, Florea Ioniță și alții. Marin Dinică, tehnicianul brigăzii, om de vreo 30 de ani, era priceput în meserie dar nu știa să lucreze cu oamenii. S-a procedat, după cum vă spun, la reorganizare! S-a adus un nou tehnician, modelierul Gheorghe Oprea și ca verificator a fost numit utemistul Enciu. Toți erau tineri, plini de avînt, entuziaști, în frunte cu responsabilul — Drăguloiu — care nu avea mai mult de 18 ani și lucra doar de puțin timp în fabrica noastră. Proaspătul absolvent al școlii profesionale avea însă în locul rutinei un dinamism tineresc, o instinctivă pricepere de a lucra cu oamenii și — lucru principal — se baza pe tehnica nouă însușită în școală.

Atunci s-a pornit la muncă și Drăguloiu a adresat chemarea care a stîrnit zîmbetele unora.

Din prima zi un zvon a trecut prin tot sectorul: „La brigada 27 s-a schimbat ceva..." Într-adevăr se schimbase și acel „ceva" era neîndoielnic esențial: nici un membru din brigadă nu lipsise și nici nu întîrziase; verificatorul nu respinsese nici un produs finit, iar pe la amiază norma din ziua aceea a fost îndeplinită.

Cele cîteva zile din octombrie s-au terminat și rezultatele îndeplinirii planului au fost anunțate. I-am văzut pe tinerii din brigada 27 în fața panoului. Bineînțeles, brigada lor era tot ultima: în două zile nu se putea întoarce pămîntul. Priveau calm și fără mîhnire graficul. În fața lor treceau zîmbind ușor cei de la „154" care aveau — cum spuneau ei — „abonament permanent pentru locul I".

A mai trecut o lună și i-am văzut iar pe toți strînși în fața graficului. Băieții lui Șerbu nu mai zîmbeau și se părea că „abonamentul" lor va expira în curînd. Brigada 27 trecuse pe locul 2, la cîteva procente distanță de brigada 154.

La sfîrșitul lunii decembrie, tinerii din brigada lui Șerbu nu mai zîmbeau de loc, ba chiar priveau încruntați graficul. „Abonamentul" lor expirase! Brigada 27 — renumita brigadă codașă — a trecut pe primul loc. Este nevoie să mai descriu bucuria și entuziasmul tinerilor din brigada lui Drăguloiu?

Vă spun doar atît: că atunci cînd Mircea Șerbu a venit să felicite pe Drăguloiu pentru izbînda lui, a fost un zgomot așa de mare, încît nici nu s-a auzit ceea ce au vorbit cei doi.

— Ai cîștigat acum! a spus Șerbu. Dar pe ianuarie...

— Nici o grijă, i-a răspuns „șeful" în vîrstă de 18 ani. Am preluat noi ștafeta și... n-o vom da curînd!

Corespondent
BADIȚA VICTOR
secretarul organizației U.T.M. din sectorul 7 confecții

Și acum, la școală

Am terminat lucrul în fabrică. Mai avem un răgaz bun pînă la începerea cursurilor. Ce plăcut este să stai pînă atunci în sala frumoasă și spațioasă a clubului! Aici este cald și condițiile sînt tocmai bune pentru a ne putea pregăti în liniște lecțiile. Tovarășii Ciobanu, Bescheanu și Grigorescu din clasa a IX-a repetă în șoaptă lecția la sociologie. Alături, Ungureanu și Chirică își scriu temele.

Dar timpul trece și cu toții o pornim grăbiți spre liceul seral al uzinei.

Clinchetul vesel al clopoțelului vestește începerea cursurilor. In clasa a VII-a are loc lecția de limba romînă. Profesoara vorbește clar, caracterizînd împreună cu elevii personajele comediei lui Caragiale „O scrisoare pierdută".

Și în celelalte clase, elevii ascultă cu atenție tot ceea ce li se explică. Își iau notițe și cer lămuriri asupra problemelor neînțelese. Fiecare își notează apoi cu grijă ce au de făcut pentru lecția viitoare.

Așa se desfășoară activitatea muncitorilor care, după orele de producție, urmează cursurile liceului seral din fabrica noastră.

Corespondent
GHEORGHE FOTA

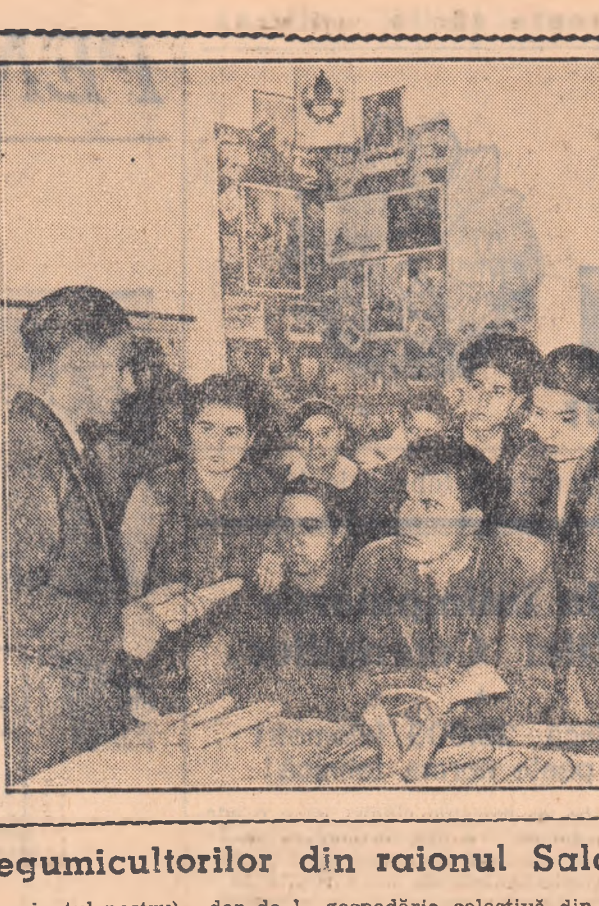
Sportivii la antrenament

Din cele două corpuri mari de clădire ale fabricii, au coborît vesele cîteva fete. S-au prins de braț și au pornit spre sala de gimnastică. In după amiaza aceasta ele merg la antrenament. Iată-le pe Maria Gurău, pe Maria Stoianovici și pe Maria Șofrone. Ele sînt cunoscute în fabrică. Astăzi, ca și în alte zile au dat cîte două norme în producție. Alături de celelalte 11 tinere din echipa de gimnastică, ele sînt nelipsite de la antrenament. Datorită acestui fapt echipa, deși începătoare, a participat cu succes la spartachiada pe asociație de la Cluj.

In sala de sport a fabricii noastre, care este dotată cu tot felul de materiale sportive, se desfășoară zilnic un bogat program. Astăzi e gimnastică. Mîine va fi antrenament pentru fete la handbal și pentru micii fotbaliști, copii ai muncitorilor din fabrică, iar în următoarele zile se antrenează pe rînd cicliștii, băieții din echipa de handbal, fotbaliștii juniori etc.

Și acum știți ce dorim cu nerăbdare? Să avem timp prielnic pentru antrenamentele pe patinoarul din incinta fabricii. Schiorii au și ei de ce să se bucure. Zăpada a așternut un covor gros sus pe culmile munților. Echipamentul a fost scos din rafturi și cutezătorii înălțimilor au pornit-o în zilele libere pe munte.

Corespondent
ILIE DRAGOMIR

In gospodăria agricolă colectivă „Dezrobirea" din comuna Unțești, raionul Bîrlad, cursul agrotehnic este frecventat de numeroși colectiviști. Lecțiile predate cu multă grijă de utemistul agronom Negrea Pavel stîrnesc interesul fiecărui cursant. Tinerii colectiviști, pasionați să-și însușească noi și interesante cunoștințe agrotehnice, cer de cele mai multe ori explicații suplimentare. Tînărul lector le răspunde cu toată dragostea, dornic să le sporească cunoștințele lor agrotehnice. In fotografia noastră: după terminarea lecției, tinerii s-au strîns în jurul agronomului, podidindu-l cu noi și noi întrebări.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Consfătuirea legumicultorilor din raionul Salonta

ORADEA (De la corespondentul nostru). De curînd a avut loc la Salonta o consfătuire la care au participat grădinari din gospodăriile agricole colective, întovărășiri agricole și ingineri și grădinari din gospodăriile de stat din raion. La consfătuire au mai participat și țărani cu gospodării individuale cultivatori de legume.

Participanții la consfătuire au ascultat referatele prezentate din partea gospodăriei agricole de stat Salonta și din partea gospodăriei agricole colective Mădăraș. Primul referat a arătat că gospodăria agricolă de stat Salonta și-a realizat planul în sectorul legumicol pe anul care a trecut în proporție de 154 la sută.

Referatul prezentat de către inginerul Costa Ovidiu a oglindit succesele obținute de gospodăria colectivă din Mădăraș.

Astfel, la varza de toamnă colectiviștii au obținut o recoltă de 22.200 kg. la hectar, la roșii 19.715 kg. la hectar, la ardei 16.745 kg. la hectar, ceea ce a adus gospodăriei colective un venit de 270.000 lei.

Discuțiile purtate au prilejuit un larg schimb de experiență.

Din cuvîntul grădinarului Porumb Teodor de la gospodăria colectivă din Sînnicolaul Romîn a reieșit că prin resurse locale s-a amenajat o seră de 18 metri pătrați. Utemiștii Igna Alexandru, Meyan Maria și Porumb Alexandru și-au făcut cu cinste datoria. Ei au contribuit în timpul lor liber la construirea serei.

În încheierea consfătuirii tov. Maghiar Teodor, președintele gospodăriei colective din Mădăraș a citit angajamentul legumicultorilor din Mădăraș, care cuprinde:

— Asigurarea seminței selecționate de legume la timp:

— Pregătirea și însămînțarea paturilor calde în vederea producerii de trufandale, pînă la 5 februarie.

— Introducerea metodei culturii forțate a cartofului pe 10 ari.

— Producerea răsadurilor în ghivece nutritive (cel puțin 5.000).

— Plantarea de cartofi de vară pe un hectar (experimental).

Angajamentele colectiviștilor din Mădăraș au fost primite cu multă însuflețire de către toți colectiviștii și întovărășiții cultivatori de legume din raionul Salonta care s-au angajat să obțină și ei o recoltă bogată de legume.

Broșuri folositoare oamenilor muncii de pe ogoare

Prof. D. DAVIDESCU — *Folosirea chibzuită a gunoiului de grajd pentru îngrășarea culturilor agricole, 42 pagini.*

Broșura despre folosirea gunoiului de grajd a apărut în editura Agro-Silvică de Stat în cadrul colecției „Biblioteca Agricolă".

În broșură este tratată problema folosirii bălegarului ca îngrășămînt natural, resursă care stă la dispoziția oricărei gospodării agricole mari sau mici și care asigură sporuri însemnate de recolte. În ea se arată cum trebuie folosit gunoiul de grajd, cum se construiește o platformă de gunoi, modul de aplicare a gunoiului de grajd, descriindu-se de asemenea unele metode de sporirea cantității și îmbunătățirea calității gunoiului.

Lucrarea cuprinde și cîteva ilustrații sugestive care completează textul.

Ing. V. MOȘNIȚĂ — *Să reținem cît mai multă zăpadă pe ogoare.*

Reținerea zăpezii pe ogoare are mare însemnătate pentru protecția culturilor de toamnă împotriva gerurilor mari și pentru înmagazinarea unei mari cantități de apă în pămînt. Această metodă, larg folosită de colhoznicii sovietici și într-o măsură crescîndă pe ogoarele gospodăriilor de stat și colective din țara noastră, asigură obținerea unor sporuri de recoltă la hectar. Broșura „Să reținem cît mai multă zăpadă pe ogoare", apărută în Colecția „Biblioteca Agricolă" are ca scop să arate maselor largi ale țărănimii muncitoare necesitatea și foloasele aplicării acestei metode atît de simple, ușor de efectuat, și totodată atît de eficace, pentru sporirea recoltei.

Autorul arată în mod convingător de ce este necesar să se rețină apa în sol, mai ales aceea provenită în urma topirii zăpezii. El descrie mijloacele prin care se poate reține pe ogoare o mare cantitate de zăpadă.

BORDEIANU CONSTANTIN — *Să asigurăm adăposturi bune animalelor.*

Editura Agro-Silvică de Stat a editat în cadrul colecției „Biblioteca Agricolă" o broșură de popularizare care se adresează crescătorilor de animale din gospodăriile agricole de stat și colective și celor cu gospodării individuale.

Broșura cuprinde o parte generală în care se dau noțiuni asupra regulilor de care trebuie să se țină seamă la alegerea locului pentru amplasarea adăposturilor, construirea de adăposturi luminoase, aerisite etc., iar în cealaltă parte se tratează amenajarea adăposturilor pentru speciile de animale care se cresc în gospodăriile noastre.

Lucrarea contribuie la îmbogățirea cunoștințelor cititorului și la realizarea sarcinilor ce revin din legea privitoare la măsurile pentru creșterea animalelor pe anii 1954—1955 în R.P.R.

CERCUL DE FIZICĂ ȘI CHIMIE

Cînd am trecut la organizarea cercului de fizică și chimie din școala noastră am ținut seama ca tematica lui să fie alcătuită în raport cu nivelul de cunoștințe al elevelor, precum și cu interesele colectivului de eleve. Ca scop principal al muncii desfășurată în cercul de fizico-chimice mi-am propus să lărgesc și să adîncesc cunoștințele însușite de eleve în cadrul lecțiilor, de a le dezvolta dragostea pentru studierea mai amplă a diferitelor probleme din acest domeniu. In acest scop, la începutul anului școlar, celor mai bune eleve la învățătură le-au fost prezentate toate aparatele din laborator și experiențele ce se pot executa cu ele. Am permis apoi elevelor să încerce singure cîteva experiențe, iar cele care și-au manifestat dorința de a se ocupa de fizico-chimice au fost înscrise la cerc. Ținînd seama de faptul că elevele sînt atrase de practica de laborator, anul acesta tematica cercului de fizică și chimie a fost îndreptată spre legarea cunoștințelor teoretice dobîndite la lecții de activitatea practică.

Un mare interes printre membrele cercului l-au stîrnit lucrările practice de laborator cu temele: „Verificarea legii lui Ohm", „Determinarea rezistenții interioare a unui element", de asemenea diferitele experiențe din capitolul „Electrostatica", „Descărcări în gaze rărite" cît și repararea unei sonerii, a unui electromotor etc. Aceste experiențe le-au entuziasmat și le-au făcut pe eleve să aibă mai multă încredere în propriile lor forțe.

In cadrul cercului elevele au ținut și referate pentru care le-am dat indicații cum să-și întocmească planul expunerii după materialele bibliografice recomandate.

Iată cîteva din temele tratate în referate:

„Foloasele energiei electrice", „Istoricul mașinii electrice", „Electrificarea, izvor de bună stare și progres", „Fibre noi", „A. F. Mojaischi creatorul primului avion din lume", „Marele savant patriot Victor Babeș", „Frederic Joliot Curie", „Probleme de fizică din revista „Matematică și fizică".

Referatele au fost însoțite în expunere de tablouri, scheme, grafice, portrete, fotografii, experiențe. Așa de exemplu la referatul despre electrificare și transporturi, referenta, eleva Maria Stanca, a prezentat și o schemă care reprezenta prepararea și folosirea curentului electric în transporturi.

Cînd s-a dezbătut referatul despre istoricul mașinii electrice, elevele au făcut un tablou intitulat „Cum se produce electricitatea" — în care erau prezentate prin desene sugestive toate procedeele din antichitate și pînă la cea mai modernă mașină electrică, dinamul. De asemenea elevele au experimentat singure diferite metode de obținere a electricității, inclusiv cea cu ajutorul dinamului.

Cu prilejul prezentării referatului despre „Foloasele energiei electrice", eleva Maria Iliescu a pregătit un tablou cu desene care ilustra ce se poate face cu un kw. oră. La mijlocul tabloului era desenată o hidrocentrală. De la ea un kw. oră de curent pornește în diferite direcții: pompează 3.000 litri de apă la 50 m. înălțime; rulează timp de 20 de minute un film; ară electric 200 m^2; mulge 40 de vaci; mișcă timp de o oră un circular de 150 mm.; treierătoarea treieră 300 kg.; mașina de tocat, toacă 600 kg. nutreț; se clocesc 10 ouă; alimentează 25 ore un aparat de radio; prepară 20 kg. unt. Toate acestea erau ilustrate prin desene, care ajutau elevele să-și dea mai bine seama de marea însemnătate și forța energiei electrice.

In pregătirea ședințelor cercului nostru sînt antrenate de obicei toate elevele. In afară de faptul că ele caută să găsească lucruri noi și interesante pe care să le ridice la discuții și cu care să completeze referatul, ele alcătuiesc și diferite materiale demonstrative. Cu prilejul susținerii referatului despre foloasele energiei electrice spre exemplu, ele au adus diferite fotografii tăiate din reviste și ziare, cu ajutorul cărora au alcătuit un tablou care reprezenta și mai multe lucruri ce se pot face cu un Kw. oră. Astfel, fiind pregătită cu contribuția tuturor elevelor, ședința noastră a interesat mult pe fiecare elevă, a fost atractivă și folositoare.

Din două în două luni, noi am ținut și cîte o ședință lărgită, a cercului, la care au participat și eleve ce nu erau membre ale cercului. Ședințele lărgite au entuziasmat într-atît elevele încît și din cele care nu se împăcau tocmai bine cu învățătura, au cerut să fie primite în cerc. Am admis intrarea unora, cu condiția de a-și ridica nivelul la învățătură. La început ele au fost primite ca asistente. Apoi, singure ne-au rugat să activeze. Și într-adevăr au început să-și ridice nivelul la învățătură. Unele eleve ca de pildă, Elena Preda, Venera Marinescu, Maria Anton care erau mediocre la învățătură, se numără în prezent printre cele mai bune eleve din clasa a X-a B. Ele frecventează cu regularitate ședințele cercului și au făcut și o serie de lucrări.

Cercul nostru de fizico-chimice are multe membre. Ele au rezultate frumoase atît în cadrul cercului ca și în clasă. Unele dintre ele ca Silvia Bodea și Mihaela Cosma au îndrăgit într-așa măsură fizica și chimia încît mînuiesc toate aparatele din laborator cu cea mai mare ușurință, rezolvă probleme dintre cele mai grele. Ba mai mult, s-au și hotărît să urmeze chimia industrială sau facultatea de fizico-matematici.

ALEXANDRINA BARASCU
profesoară la Școala medie de 10 ani de fete din Slatina

De la Direcția generală a recrutării și repartizării forțelor de muncă

Direcția generală a recrutării și repartizării forțelor de muncă anunță că se mai pot face înscrieri pentru școlile S. F. U.-cărbune și S. F. U.-construcții din întreaga țară, pînă la data de 1 martie 1955.

În școlile S.F.U. ale căror cursuri au o durată de 10 luni, elevii primesc în mod gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte și încălțăminte pe toată durata școlii. De asemenea, ei primesc în mod gratuit cărți școlare, material educativ și cultural precum și transportul pe C.F.R. de la domiciliu la școală și de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați.

Elevii școlilor S. F. U.-construcții primesc în primele două luni de școală o indemnizație lunară de 50 lei, iar în celelalte opt luni, primesc 70 la sută, din contravaloarea muncii depusă în timpul practicii.

Elevii școlilor S.F.U.-cărbune primesc 60 lei lunar în primele două luni de școală, iar celelalte opt luni, 80 la sută din contravaloarea muncii depusă în timpul practicii.

Se pot înscrie la aceste școli tineri și tinere între 16-25 ani, pentru S.F.U.-construcții, iar pentru S.F.U.-cărbune, tineri între 17 ani și jumătate — 25 ani.

Cei ce doresc să se înscrie în școlile S.F.U. — trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

— să fie sănătoși;

— să fie știutori de carte;

— să aibă buletin de populație (cu ștampila de ieșire aplicată pe buletin, în cazul cînd a mai lucrat în vreo întreprindere);

— să aibă livretul militar (cei care au făcut stagiul militar).

Înscrierile pentru școlile S.F.U. se fac prin secțiile raionale de recrutare și repartizare a forțelor de muncă, care funcționează în fiecare reședință de raion din țară.

AICI, AI CE SĂ INVEȚI!

Vizitînd expoziția agro-silvică a regiunii Stalin

Aproape de centrul orașului Stalin se află „Expoziția agro-silvică a regiunii Stalin".

Aci sînt expuse roadele hărniciei oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii, este arătat — concret și grăitor — drumul de dezvoltare al agriculturii din regiunea Stalin în anii regimului de democrație populară.

Grupuri numeroase de muncitori și țărani muncitori, din oraș și din regiune, vizitează cu interes expoziția, dornici să cunoască realizările frumoase obținute pe ogoarele regiunii lor. Și au cu ce se mîndri. Să vizităm împreună cu ei, expoziția

TOT MAI MULTE MAȘINI PE OGOARE

Iată o vitrină. Cît de grăitoare este semnificația ei! Intr-o parte: un plug cu doi boi, iar un țăran muncitor apasă cu nădejde pe coarnele plugului. În urmă un alt țăran muncitor seamănă, împrăștiind cu mîna boabe de grîu. De cealaltă parte, un puternic tractor răstoarnă cinci brazde dintr-odată. În urmă, alte două tractoare trag după ele — de-a lungul și de-a latul ogorului — două semănători. Se însămînțează tarlaua vreunei întovărășiri agricole sau a unei gospodării colective.

Imaginea aceasta subliniază un puternic adevăr. În anii regimului de democrație populară, pe ogoarele regiunii Stalin — ca în întreaga țară, de altfel — au fost trimise tot mai multe mașini agricole. De la un an la altul, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat din regiune au fost înzestrate cu noi mașini. Numai în anul 1954, de pildă, gospodăriile agricole de stat din regiune au primit — față de 1953 — cu 23 la sută mai multe tractoare, cu 15 la sută mai multe pluguri, cu 20 la sută mai multe semănători, cu 14 la sută mai multe dezmiriștitori și de două ori mai multe combine.

Mărirea parcului de tractoare și mașini a dat, totodată, posibilitatea să se mărească necontenit gradul de mecanizare a muncilor grele agricole, crescînd totodată și procentul de mecanizare a lucrărilor de întreținere a culturilor.

În anul 1954, de pildă, în gospodăriile agricole de stat din regiune s-a prășit, la prima prașilă, cu 50 la sută mai mult decît în 1953, iar la cea de a doua prașilă cu peste 75 la sută.

Mai sînt și alte lucrări agricole care se execută acum mecanizat. Parcul de mașini agricole din fața expoziției dovedește că pe ogoarele regiunii Stalin lucrează mașini ce n-au fost cunoscute cu cîțiva ani în urmă. Multe dintre ele sînt venite din Uniunea Sovietică. Iată combina autopropulsată „S.-4". Sînt expuse apoi combina de recoltat sfecla de zahăr „S.K.E.M.-3", semănătoarea de cartofi „S.K.-2" și alte minunate mașini sovietice. Sînt de asemenea secerători-legători, semănători de cereale — produse ale industriei noastre constructoare de mașini agricole, în plină dezvoltare.

SE MUNCEȘTE DUPĂ METODE AVANSATE

Sînt multe lucruri în expoziție care îți dovedesc, fără drept de tăgadă, că astăzi în regiunea Stalin se face o agricultură tot mai științifică. Se fac și cercetări pentru a îmbunătăți soiurile culturilor, pentru a le ridica productivitatea. Ca dovadă sînt expuse realizările stațiunilor experimentale din Măgurele și Crăciunel ale I.C.A.R.-ului. La stațiunea I.C.A.R. din Măgurele, de pildă, încercările harnicului colectiv de a ameliora soiurile de cartofi, au fost rodnice. Vizitatorii pot vedea cîteva mostre din hibridul 54/696 rezultat din încrucișarea dintre soiurile Merkur și Kutahdin, care a dat o producție ridicată. De la fiecare cuib s-a recoltat 1,680 kg cartofi, iar de la un hectar — 55.994 kg.

În regiune începe să fie cunoscut tot mai mult un soi nou de orz, care dă o recoltă mare. Este soiul „Sibiu 1", creat prin strădaniile neobosite ale dr. Alexandru Bușilă de la grupul școlar agricol din Sibiu.

Nici pe ogoarele regiunii nu se mai muncește ca în trecut. Agrotehnica începe să fie cunoscută și aplicată tot mai larg de către țăranii muncitori. În lupta pentru obținerea unor recolte tot mai ridicate la hectar, ei pun mare preț pe metodele agrotehnice avansate, pe aplicarea întocmai a regulilor agrominimului. Machetele expuse dovedesc cît se poate de limpede acest lucru. Pe ogoarele întinse ale întovărășirilor agricole și ale gospodăriilor colective s-au însămînțat păioase în rînduri încrucișate sau porumb și cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Din an în an crește tot mai mult numărul celor care părăsesc vechile obiceiuri în munca pămîntului și se îndreaptă cu încredere spre agrotehnica științifică.

PENTRU O PRODUCȚIE AGRICOLĂ SPORITĂ, PENTRU DEZVOLTAREA CREȘTERII ANIMALELOR

Lărgirea continuă a mecanizării lucrărilor agricole și folosirea pe scară tot mai întinsă a regulilor agrotehnice au fost sprijinul de seamă al oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii în lupta dusă pentru obținerea unei producții agricole tot mai ridicată. Recolte bogate au răsplătit strădania țăranilor muncitori din regiune. Cu sprijinul tinerilor mecanizatori de la S.M.T.-Sighișoara, colectiviștii din comuna Archita, de pildă, au cules de pe o suprafață de 80 hectare cîte 2.500 kg. grîu de pe fiecare hectar.

Recoltele expuse dovedesc că gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole, în marea lor majoritate, și-au înțeles rostul de a fi mereu în fruntea luptei pentru recolte mari la hectar. Membrii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din comuna Bradu, raionul Sibiu, de pildă, aplicînd întocmai agrominimul, dînd îngrășăminte chimice în perioada de vegetație, au cules cîte 2.200 kg. grîu de pe fiecare hectar, pe cînd țăranii muncitori cu gospodărie individuală au recoltat abia 1.211 kg grîu la hectar. Recoltă frumoasă de grîu au obținut și muncitorii de la secția Poiana a gospodăriei agricole de stat din Dumbrăveni — 2.150 kg. la hectar, precum și alte gospodării colective sau întovărășiri agricole. **Dezmiriștind terenul îndată după recoltare, executînd arătura adîncă de toamnă și îngrășînd terenul cu** cîte 25 tone gunoi de grajd pe fiecare hectar, colectiviștii din Codlea au recoltat peste 2.130 kg. orz la hectar, iar colectiviștii din Ocna Sibiului, cultivînd orz de soiul „Sibiu 1" au obținut peste 2.640 kg. la hectar.

Bogate au fost roadele obținute la hectar și la celelalte culturi. Gospodăria colectivă din comuna Mercheașa, de pildă, a cules cîte 4.800 kg. porumb boabe la hectar, iar gospodăria colectivă din Hoghilag a obținut mai bine de 7.100 kg. porumb știuleți. Printr-o muncă harnică, colectiviștii din Măgheruș au obținut cîte 1.250 kg. floarea soarelui la hectar, iar cei din Laslea se mîndresc cu recolta de 28.000 kg. cartofi culeasă de pe fiecare hectar. Țăranii muncitori întovărășiți din Budila au recoltat și ei peste 18.000 kg. cartofi la hectar, iar membrii întovărășirii „7 Noiembrie" din Prejmer au scos mai bine de 2.000 kg. orz și mai mult de 2.500 kg. porumb boabe la hectar. Recolta cea mai mare de sfeclă de zahăr au obținut-o colectiviștii din Dîmbău, raionul Tîrnăveni — peste 40.000 kg. la hectar.

Ascultînd sfaturile agronomilor, punîndu-le în practică, folosind cu tot mai multă sîrguință metode agrotehnice avansate, numeroși țărani muncitori s-au ridicat în rîndurile fruntașilor în lupta pentru recolte îmbelșugate, obținînd producții ridicate la hectar. Nu este vizitator al expoziției care să nu se oprească mai îndelung și să chibzuiască la cele 5.000 kg. porumb știuleți obținute de țăranul muncitor Toader Simplicean din Sighișoara, de pe suprafața de 0,50 ari, adică 10.000 kg. știuleți la hectar — sau la cele 2.070 kg. grîu culese de pe hectar de Ioan Astaloș din comuna Gogan, raionul Sighișoara, la recolta de 3.230 kg. orz, obținută de David Gușan, din Șelimbăr, sau la cele 35.000 kg. de cartofi culese la hectar de țăranul muncitor Dragoș Chindea din comuna Cuciulata, raionul Rupea.

Diferitele feluri de legume și de fructe expuse în raioanele respective arată că și în sectorul legumicol cît și cel viti-pomicol s-a muncit cu multă sîrguință și s-au obținut roade frumoase. 8.200 kg. struguri au recoltat, în medie, la hectar muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Bălcaciu; 12.000 kg. struguri s-au obținut la hectar de pe o anumită suprafață, în viile gospodăriei agricole de stat din Sighișoara.

★

Odată cu lupta pentru sporirea producției de cereale, oamenii muncii din regiunea Stalin au dus lupta și pentru dezvoltarea creșterii animalelor și pentru sporirea productivității lor. În gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile colective și în cele ale țăranilor muncitori, numărul animalelor a crescut simțitor. Numărul animalelor existente în anul trecut în gospodăriile colective a întrecut pe cel din 1951 cu 235 la sută la taurine, cu 712 la porcine, cu 412 la ovine etc. Pe de altă parte, în anul trecut, numai gospodăriile agricole de stat au livrat sfaturilor populare și gospodăriilor colective, pentru reproducere, cu 46 la sută mai mulți tăurași decît în 1953, cu 70 la sută mai mulți vieruși, cu 410 la sută scrofițe, cu 350 la sută berbeci, cu 350 la sută mieluțe, cu 240 la sută mai multe păsări, cu 550 la sută iepuri de casă etc. Totodată, gospodăriile de stat au livrat, pentru consum, pentru o mai îndestulătoare aprovizionare a populației muncitoare, însemnate cantități de animale și produse animale, depășindu-și cu mult planul. Iar pentru realizările frumoase obținute în îngrijirea animalelor, în sporirea productivității lor, portretele tinerilor Ecaterina Kellemer, crescătoare de păsări la gospodăria agricolă de stat din Mediaș, Mihai Bohm, îngrijitor de animale la gospodăria agricolă de stat din Laslea și ale altora, sînt așezate, la loc de cinste, printre fruntașii în producție din sectorul zootehnic.

VIAȚA NOUĂ

În unul din raioanele expoziției sînt prezentate toate realizările de seamă ale gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor agricole; este o demonstrație convingătoare a felului cum a pătruns, de-a lungul anilor, viața nouă în satele regiunii Stalin, cum trăiesc astăzi colectiviștii. Iată unul din grafice, destul de grăitor. În 1949, în regiune au fost doar 4 gospodării colective — două dintre ele, cele din Laslea și Turnișor, fiind printre primele 5 gospodării înființate în țara noastră. În anul 1952, numărul gospodăriilor colective a ajuns la 119, iar în anul 1954 — numărul lor a ajuns la 159, iar suprafața lor și numărul familiilor s-a ridicat, față de 1949, cu 525 la sută și, respectiv, 509 la sută. Totodată, de la un an la altul, gospodăriile colective, s-au dezvoltat și întărit necontenit. În 1954, de pildă, fondul de bază al gospodăriilor colective a crescut cu 287 la sută față de 1952.

Și întovărășirile agricole s-au dezvoltat continuu, numărul lor ajungînd la 50, **iar suprafața și numărul familiilor cuprinse au crescut cu 76 la sută și, respectiv, 64 la sută față de anul 1952.**

Recoltele sporite obținute și dezvoltarea continuă a gospodăriilor colective și întovărășirilor a făcut ca viața colectiviștilor și a țăranilor muncitori întovărășiți să fie tot mai îndestulată. Pentru munca depusă în anul trecut în gospodărie, colectivistul Nicolae Ferizan din comuna Dîrlos a dus acasă — după cum arată un panou — aproape 4.300 kg. de cereale, mai bine de 4.890 kg. cartofi, 40 kg. zahăr și o însemnată sumă de bani. Este îndestulată acum familia lui Nicolae Ferizan. Și nu numai a lui, ci și ale celorlalți colectiviști harnici.

PLANURI DE VIITOR

Cine vizitează expoziția, vede cum s-a dezvoltat agricultura regiunii Stalin în anii regimului de democrație populară. Mai desprinde însă, tot din expoziție, și cum va arăta regiunea în viitor, cum se va dezvolta agricultura în următorii ani. Sarcinile de seamă, cuprinse în Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, constituie un îndemn puternic pentru oamenii muncii din regiunea Stalin în ce privește dezvoltarea agriculturii. Dovezi ale acestui îndemn se găsesc în graficele care arată cum va crește gradul de mecanizare a lucrărilor agricole, cum va spori producția agricolă, cum se va dezvolta creșterea animalelor, ce suprafețe noi vor fi împădurite etc. În următorii ani, suprafața cultivată cu viță de vie va crește cu 45 la sută față de anul 1954, punîndu-se un accent deosebit pe vița altoită. De asemenea suprafața livezilor va crește — în 1957, față de 1954 — cu 27 la sută, iar suprafața pepinierelor cu 243 la sută. Va crește de asemenea suprafața cultivată cu legume — mai ales cea irigată. Pe meleagurile regiunii vor crește, în anii viitori, noi păduri...

★

Sînt multe lucruri interesante de văzut la expoziția agro-silvică a regiunii Stalin și multe învățăminte de folos se desprind din cele expuse. Ea este o înaltă școală a fruntașilor în lupta pentru recolte bogate, unde orice țăran muncitor poate învăța cum să sporească rodnicia ogoarelor. Din întreaga expoziție se desprinde puternic cum indicațiile partidului călăuzesc lupta oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii, pentru ridicarea continuă a producției agricole, pentru o aprovizionare tot mai îmbelșugată a populației muncitoare.

M. N. CÎRSTEA
și GAVRIL POPA

Cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U.R.S.S.

Raportul lui V. M. MOLOTOV la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite raportul lui V. M. Molotov cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U.R.S.S., prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

1. – Schimbările în situaţia internaţională

Tovarăşi deputaţi!

Au trecut zece ani de la terminarea celui de al doilea război mondial. Dacă comparăm actuala situaţie cu ceea ce a fost înainte de război, acum mai mult ca oricînd s-au precizat limpede schimbările petrecute în situaţia internaţională.

Înainte de cel de al doilea război mondial, Uniunea Sovietică era singurul stat socialist care se afla cuprins în încercuire capitalistă. Aşa au stat lucrurile mai bine de un sfert de veac.

Se poate spune că după război situaţia s-a schimbat radical.

În prezent nu se mai poate vorbi despre U.R.S.S. şi despre încercuirea capitalistă în sensul în care s-a vorbit despre acest lucru înainte de război. Aceasta ar însemna să nu se observe sau, în orice caz, să se subaprecieze importantele schimbări petrecute în întreaga situaţie internaţională. Or, s-au produs nu numai schimbări cantitative, ci şi calitative.

Cel mai important rezultat al primului război mondial a fost, după cum se ştie, transformarea Rusiei pe cale revoluţionară într-un stat sovietic socialist. În perioada dintre primul şi cel de al doilea război mondial, ţara noastră a obţinut succese uriaşe în creşterea economiei sale socialiste, în dezvoltarea culturii socialiste. Socialismul a triumfat în ţara noastră încă în perioada dinainte de război, dar numai după cel de al doilea război mondial U.R.S.S. a ieşit din izolarea internaţională.

Cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial a fost constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului şi democraţiei, în frunte cu U.R.S.S., mai bine zis în frunte cu Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză.

Constituirea noului lagăr a devenit posibilă ca urmare a zdrobirii fascismului, a slăbirii poziţiilor mondiale ale capitalismului şi a avîntului fără precedent al mişcării democratice. Se ştie că în aceste evenimente internaţionale rolul hotărîtor l-a avut ţara noastră, poporul sovietic şi glorioasa sa armată.

În timpurile noastre, Uniunea Sovietică nu se mai află în acea situaţie internaţională care a existat înainte de război. În prezent, U.R.S.S. nu mai este singurul stat socialist din lume. Izolarea internaţională a U.R.S.S. este de domeniul trecutului.

Alături de lagărul capitalist a luat fiinţă lagărul socialismului şi democraţiei care uneşte următoarele 12 state: Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Republica Populară Chineză Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Albania, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, Republica Democrată Vietnam.

Noi ştim că statele enumerate de mine se află pe diferite trepte ale dezvoltării lor, pe diferite trepte ale transformărilor lor sociale. Alături de Uniunea Sovietică. unde bazele societăţii socialiste au fost deja construite, există şi ţări democrat-populare care au făcut numai primii paşi, dar paşi extrem de importanţi, spre socialism.

Pentru toate ţările lagărului democrat este însă hotărîtor faptul că ele s-au smuls definitiv din sistemul imperialist unde puterea se află în mîinile moşierilor şi capitaliştilor. Ele şi-au ales o cale nouă şi au început să înfăptuiască cu succes profunde transformări democratice şi socialiste, străduindu-se să asigure pacea şi securitatea pentru toată această operă de construcţie nouă măreaţă.

Aceasta a devenit cu putinţă deoarece în aceste ţări muncitorii şi ţăranii, împreună cu toţi oamenii muncii şi cu forţele democrate, au format o puternică alianţă politică sub conducerea clasei muncitoare. Tocmai această alianţă revoluţionară a muncitorilor şi ţăranilor, care a unit pe toţi oamenii muncii, a făcut posibilă lichidarea economiei moşiereşti şi trecerea pămîntului în mîinile ţăranilor; ea a asigurat de asemenea trecerea fabricilor, uzinelor, căilor ferate, băncilor în mîinile unei puteri de stat, noi, cu adevărat democrate.

Lanţurile capitalismului sînt rupte acum nu într-un singur loc, ci pe un front larg După ţara noastră, care a înfăptuit în anul 1917 victorioasa ei revoluţie socialistă, ca urmare a celui de al doilea război mondial, capitalismul a suferit înfrîngere şi într-o serie întreagă de alte state.

Succesele ţărilor de tip nou, democrat-popular, asigurate prin eforturile popoarelor eliberate de sub jugul capitalului, se întemeiază atît pe victoria Armatei Sovietice asupra agresorilor fascişti, cît şi pe sprijinul permanent al Uniunii Sovietice în transformările politice, economice şi sociale, înfăptuite de ele, pe calea spre socialism. În prezent, pe lîngă marea importanţă şi rolul deosebit al U.R.S.S., a cărei forţă se bazează pe nivelul înalt al industriei grele, cît şi pe dezvoltarea neîncetată a întregii industrii şi a agriculturii socialiste, ţările lagărului socialist se bizuie tot mai mult şi pe ajutorul reciproc.

Este cu totul firesc că, datorită schimbărilor petrecute în situaţia mondială, raportul de forţe dintre sistemele sociale, îndeosebi în ultimul deceniu, s-a schimbat hotărît în favoarea socialismului.

Se aseamănă oare Europa de astăzi cu Europa dinainte de război?

Pot fi oare trecute cu vederea uriaşele schimbări petrecute aici ca urmare a ultimului război mondial? Şi nu este oare limpede pentru acei care judecă obiectiv şi nepărtinitor că, împreună cu Uniunea Sovietică, au părăsit în mod hotărît calea capitalistă, pornind pe calea reconstrucţiei şi dezvoltării socialiste, o serie de alte ţări, şi că nici una din aceste ţări nu va voi să meargă înapoi, să se întoarcă la capitalism? Dacă examinăm faptele şi datele concrete, rezultă că din întreaga populaţie a Europei de aproximativ 600.000.000 oameni, circa jumătate — ceva mai puţin de 300.000.000 — s-a şi alăturat ferm lagărului socialismului şi democraţiei.

Prin urmare, Europa de astăzi nu seamănă nici pe departe cu Europa dinainte de război.

În Europa nouă de astăzi ţările lagărului socialist deţin deja poziţii nu mai puţin puternice decît ţările lagărului capitalist. Şi mai important este faptul că ţările lagărului nostru socialist merg cu încredere înainte, deşi cu greutăţi mari şi nu fără lipsuri serioase în construcţia lor, întărind neîncetat orînduirea nouă, democrată, ridicînd nivelul cultural şi bună starea popoarelor lor pe o treaptă nouă, superioară.

O situaţie nouă s-a creat şi în Asia.

Populaţia Asiei este de aproximativ 1.400.000.000 oameni, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din populaţia lumii. Astăzi, şi în Asia ceva mai puţin de jumătate din populaţie trăieşte în ţări de democraţie populară care au părăsit lagărul capitalismului şi şi-au pus drept ţel construirea socialismului.

Este deajuns să spunem că aceeaşi China, care pînă de curînd era o ţară semicolonială aflată în dependenţă grea faţă de puterile imperialiste şi lipsită de posibilitatea de a-şi asigura unitatea teritoriului său de stat, s-a închegat acum într-un mare stat unit, care a păşit pe calea dezvoltării multilaterale a culturii şi economiei sale naţionale. Şi este deosebit de semnificativ faptul că aceasta a devenit cu putinţă numai din momentul în care la conducerea statului chinez a venit partidul comunist. Nu este întîmplător că într-unul din cele mai răspîndite cîntece de azi ale poporului chinez se spune:

„Calea victoriilor ne-au deschis-o comuniştii, iar fără comunişti n-ar fi nici China".

Aceste fapte, cît şi transformările adînci care au început în Coreea şi în Vietnam, nu constituie ele oare o dovadă a schimbărilor care s-au petrecut în Asia? Nu arată oare toate acestea că în perioada de după război s-au produs în Asia transformări revoluţionare de cea mai mare importanţă istorică?

Schimbările petrecute în Asia nu se mărginesc însă nicidecum la ţările amintite.

O mare însemnătate istorică o are faptul că astăzi nu mai există o colonie India, ci există Republica India. Aceasta este o importantă cotitură în evenimentele care caracterizează dezvoltarea postbelică în Asia. Creşte din ce în ce mai mult prestigiul internaţional al Indiei ca nou factor de seamă în întărirea păcii şi prieteniei între popoare

Alături de India şi-au scuturat regimul colonial Indonezia, precum şi Birmania. Să sperăm că Pakistanul, Ceylonul şi alte popoare ale Asiei îşi vor găsi calea spre o adevărată libertate naţională şi spre renaşterea economică.

In aprilie, adică peste două luni, în oraşul Bandung (Indonezia) urmează să se întrunească conferinţa ţărilor Asiei şi Africii, la care se presupune că vor participa pînă la 30 ţări asiatice şi africane Însuşi faptul convocării unei asemenea conferinţe arată cît de mari sînt acele schimbări pozitive care s-au produs în Asia în perioada din urmă.

Multe schimbări s-au produs de asemenea în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Nu putem spune că, de pildă, în ţările Orientului arab mişcarea de eliberare naţională ar fi căpătat de pe acum o asemenea forţă şi amploare ca aceea dintr-o serie întreagă de state ale Asiei.

Statele existente aci, mai ales statele cu mari bogăţii petrolifere, se află încă într-o stare de grea dependenţă faţă de aşa-numitele ţări „occidentale", care au acaparat în mîinile lor bogăţiile petrolifere şi alte bogăţii naturale locale. Se întîmplă de asemenea că în aceste locuri formarea şi schimbarea guvernelor au loc numai după voinţa societăţilor petrolifere americane sau engleze şi a altor societăţi capitaliste străine.

Dar mişcarea de eliberare naţională creşte şi aci neîncetat.

În majoritatea lor, popoarele Africii se află încă în condiţiile jugului colonial. Este absolut evident însă că în curînd mişcarea de eliberare naţională a popoarelor Africii nu va mai putea fi înăbuşită nepedepsit, aşa cum fac încă statele imperialiste care au acaparat teritoriile africane.

Se poate spune că America de nord şi de sud încă se mai află la o parte de marea cale istorică pe care au pornit cu succes înainte popoarele Europei şi Asiei. Dar „cortina de fier", cu care imperialismul nord-american ar dori să separe America de celelalte părţi ale lumii, nu-i de loc atît de trainică pe cît se pare. Sînt zadarnice de asemenea speranţele în „călcîiul de fier" al monopolurilor capitaliste, a căror dominaţie asupritoare a descris-o încă cu o jumătate de veac în urmă, atît de sugestiv şi cu atîta amărăciune, celebrul scriitor american Jack London, presimţind cît de uriaşe vor fi dificultăţile pe care popoarele Americii vor trebui să le învingă pentru a putea înainta pe calea adevăratului progres şi eliberării din lanţurile capitalismului.

În orice caz, dacă ar fi să se vorbească despre perioada de după cel de al doilea război mondial, deocamdată cel mai puţin observabile sînt tocmai schimbările care s-au petrecut pe continentul american, cu toate că şi aici se resimte, pe zi ce trece, tot mai mult însemnătatea curentelor subterane progresiste care se intensifică în adîncurile vieţii popoarelor. Această situaţie nu dovedeşte trainicia „cortinei de fier" americane şi nici siguranţa deosebită a „călcîiului de fier" cu care monopolurile capitaliste apasă pe muncitori, precum şi pe ţărani, ci faptul că America urmează să învingă rămînerea în urmă în dezvoltarea ei politică şi să ajungă din urmă dezvoltarea vieţii politice din anumite alte ţări.

Comparînd actuala situaţie internaţională în ansamblu cu cea dinainte de război, vedem ce schimbări importante s-au petrecut în ultimii 10-15 ani. Nu noi sîntem acei care să regretăm aceste schimbări.

Aşadar, pentru aprecierea situaţiei internaţionale actuale în ansamblu, are o mare însemnătate felul în care s-a constituit acum raportul principalelor forţe mondiale. Totodată, nu trebuie să se facă supraaprecieri şi nici subaprecieri în legătură cu ceea ce s-a petrecut şi cu direcţia în care se dezvoltă evenimentele. În nici un caz nu trebuie să se uite că este vorba de o lungă perioadă istorică din care pînă în zilele noastre au trecut doar ceva mai mult de 37 de ani.

Se poate oare nega că în comparaţie cu perioada dinainte de război s-a produs o slăbire serioasă a poziţiilor capitalismului, a claselor capitaliste? Nu, nu se poate nega. Este de asemenea evident şi faptul că aceste schimbări s-au produs în favoarea socialismului, în favoarea forţelor democratice şi socialiste.

Ca rezultat al celui de al doilea război mondial a avut loc o nouă adîncire a crizei generale a sistemului capitalist mondial. Aceasta şi-a găsit expresia în faptul că alături de lagărul capitalist mondial s-a format un alt lagăr, un nou lagăr mondial. A apărut lagărul democrat care, în frunte cu U.R.S.S., merge pe drumul construirii socialismului. Fie că acest lucru place sau nu cuiva, acestea sînt însă faptele.

Rezultatul economic al evenimentelor principale menţionate este destrămarea pieţei mondiale unice atotcuprinzătoare. După cum se ştie, această piaţă mondială unică nu mai există. Astăzi există două pieţe mondiale paralele, opuse una alteia.

În felul acesta cele două lagăre politice care s-au format după cel de al doilea război mondial au şi baza lor economică corespunzătoare Toate acestea dau o idee despre acea nouă etapă a crizei generale a capitalismului care a început din timpul şi ca rezultat al celui de al doilea război mondial Această nouă etapă este o dovadă a adîncirii serioase a crizei generale a capitalismului.

S-ar părea că nu se poate să nu se ţină seama de faptele petrecute în schimbările istorice ale situaţiei mondiale În realitate însă nu întotdeauna se întîmplă aşa.

Capitalismul a fost nevoit să cedeze presiunii maselor populare care într-o serie întreagă de state au răsturnat pe moşieri şi capitalişti şi au pus la cîrma puterii pe oamenii lor — reprezentanţi ai clasei muncitoare şi ţărănimii, ai democraţiei de la oraşe şi sate Clasele dominante din ţările imperialismului nu vor însă să se împace cu situaţia creată. Aceasta se referă în primul rînd la Statele Unite ale Americii, unde statul se află în mîinile milionarilor şi miliardarilor care stăpînesc acolo. Bineînţeles că şi în Anglia şi în celelalte ţări imperialiste magnaţii capitalului sînt animaţi de acelaşi spirit ca şi în America.

Nu este greu de ghicit ce ar dori ei.

Ei dori să aducă înapoi sub stăpînirea capitalului toate ţările care s-au smuls din lanţurile capitalismului. Acest lucru îşi găseşte confirmarea în politica externă pe care o duc astăzi statele imperialiste şi în special asemenea ţări ca Statele Unite ale Americii, Anglia şi altele.

Nu este greu să te convingi, de pildă, că cercurile guvernante ale S.U.A. proclamă în mod făţiş drept scopuri principale ale liniei lor politice externe, nici mai mult şi nici mai puţin, decît aşa-zisa „eliberare" a ţărilor unde au biruit muncitorii şi ţăranii, unde la putere au venit oamenii muncii înşişi. Ele zugrăvesc chiar o asemenea „eliberare", cu iertăciune fie zis, aproape ca pe o revenire a acestor ţări în raiul capitalist sau, aşa cum ele se exprimă deobicei, revenire în „lumea liberă". Iar drept „lume liberă" ele consideră sistemul capitalist, în care domnii exploatatori se simt atît de „liberi" şi în care clasele stăpînitoare pot exploata „liber" şi chiar „pînă la refuz" pe oamenii muncii.

Ele ar dori să „elibereze" ţările democrat-populare de puterea de stat care a fost creată de alianţa revoluţionară dintre muncitori şi ţărani şi să instaleze acolo pe aceia care le sînt pe plac, adică să răstoarne rînduielile noi, socialiste şi democratice, care s-au statornicit aci după război, şi să le impună din nou regimul capitalismului, atît de drag inimii lor, un regim al exploatării oamenilor muncii, un regim al dominaţiei capitaliştilor şi moşierilor.

Ele ar dori să înceapă aceasta cu acele ţări unde li se pare că agentura lor îşi poate intensifica mai curînd activitatea. După cum se ştie, o asemenea încercare s-a făcut de pildă la 17 iunie 1953 la Berlin. Toată lumea ştie însă că ea a eşuat ruşinos. Aceasta ar putea servi drept lecţie pentru cercurile agresive ale imperialismului dar propaganda în favoarea unor asemenea aventuri continuă.

Poftele cercurilor imperialiste agresive şi visurile lor reacţionare negre nu se limitează numai la ţările de democraţie populară. Ele ar dori să întoarcă şi ţara noastră înapoi, la capitalism.

În mod deschis ele nu vorbesc deseori despre aceasta, dar totuşi vorbesc.

Ascultaţi pînă unde merge, de pildă, domnul Churchill care pe drept cuvînt este considerat în prezent unul dintre cei mai de seamă ideologi ai imperialismului. El repetă mereu, pînă şi în ziua de astăzi, o singură idee fixă care îl urmăreşte, după cum a spus el, „întreaga sa viaţă", şi anume ideea „înăbuşirii bolşevismului în faşă".

Iată una dintre declaraţiile sale pe această temă, făcută la 28 iunie 1954 la „Clubul Naţional al Presei" din Washington: „Vă asigur că întreaga mea viaţă am fost într-adevăr unul dintre acei oameni de seamă care au luptat împotriva lui (comunismului). Dacă aş fi fost sprijinit aşa cum trebuie în 1919, cred că am fi putut să înăbuşim comunismul în leagănul său. Dar toţi au dat înapoi şi au spus: „Ce grozăvie".

Chiar în 1954, adică după atîţia ani de la victoria revoluţiei socialiste în ţara noastră, Churchill nu găseşte nimic mai rezonabil decît să vorbească despre înăbuşirea comunismului „în leagănul său" deşi, după cum se pare, el a cam întîrziat.

Cum s-ar zice: „Oamenii vin din piaţă iar Neaţă se duce la piaţă".

Acum chiar ne vine să rîdem de mărginirea unor astfel de raţionamente antisovietice. Totuşi, nu ne stă bine să fim naivi: comuniştii ca şi toţi oamenii sovietici nu trebuie să conteze pe dragostea şi simpatia imperialiştilor.

Discursurile lui Churchill sînt pătrunse de nostalgia vremurilor trecute. Lui îi este străin tot ceea ce este nou şi duşmănia sa este înverşunată faţă de tot ceea ce este nou, faţă de ceea ce a început odată cu victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi s-a transformat în măreaţa mişcare a popoarelor pentru o reală eliberare a clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii, pentru eliberarea de sub jugul burghezo-moşieresc.

Au trecut deja 38 de ani de cînd Churchill cheamă la răsturnarea orînduirii socialiste oriunde ar apărea aceasta, ţipă despre necesitatea de a „înăbuşi în leagănul ei" această nouă orînduire. El exprimă gîndurile tainice ale tuturor imperialiştilor care vor un singur lucru — dominaţia deplină, adică mondială.

Dar cum se poate realiza acest lucru, dacă înseşi popoarele şi-au ales o altă cale şi rupînd în mod hotărît cu capitalismul, au păşit pe calea socialismului şi democraţiei populare?

Răspunsul la această întrebare îl constituie linia politicii externe proclamate de imperialismul american, ca şi de cel englez — politica „de pe poziţii de forţă". Exprimînd tendinţa celor mai agresive cercuri capitaliste, cîrmuitorii din aceste ţări tot nu vor încă să se împace cu faptele împlinite. Ei nu vor să recunoască că popoarele au dreptul să hotărască ele însele soarta lor şi deci au dreptul să renunţe la ceea ce este vechi, să lichideze rînduielile capitaliste şi să instaureze rînduieli noi, socialiste.

Cercurile imperialiste agresive gîndesc altfel. Aceste cercuri nu vor să recunoască că năzuinţele popoarelor de a se elibera din cătuşele capitalismului sînt legitime şi ele intenţionează să obţină restabilirea dominaţiei capitalismului în lumea întreagă. Tocmai aceasta dictează linia politică externă — de pildă — a Statelor Unite ale Americii, linia îndreptată spre restabilirea dominaţiei imperialismului în lumea întreagă, linia îndreptată spre răsturnarea socialismului, spre răsturnarea puterii de stat a oamenilor muncii în ţările de democraţie populară. Tocmai aceste scopuri inspiră politica externă agresivă a S.U.A. Această politică nu poate să însemne decît pregătirea unui nou război mondial, război pentru restabilirea dominaţiei mondiale a imperialismului.

Toate acestea înseamnă că noul se naşte în condiţiile unei lupte înverşunate împotriva vechiului, că socialismul nu poate învinge într-o ţară sau alta decît biruind rezistenţa imperialismului şi a agenturii lui.

Aceasta este situaţia internaţională de după război care determină caracterul principalelor evenimente din ultimii ani.

2. – Două linii în politica internaţională

Apărînd cu tărie şi cu fermitate poziţiile cucerite de către popoare, atît Uniunea Sovietică cît şi celelalte ţări ale lagărului socialist tind să întărească tot mai mult aceste poziţii şi să asigure condiţii de linişte, de pace pentru construcţia lor socialistă. Lagărul democraţiei şi socialismului este lagărul păcii. De aceea el şi este numit de obicei lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului.

Apărînd interesele păcii şi socialismului, Uniunea Sovietică urmăreşte în politica ei externă micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Această linie politică externă îndreptată spre micşorarea încordării internaţionale o apără împreună cu Uniunea Sovietică toate ţările lagărului democratic. Liniei politice externe paşnice a Uniunii Sovietice i se opune linia politică externă a Statelor Unite ale Americii, care îşi găseşte expresia în politica „de pe poziţii de forţă". Caracterul agresiv al liniei politice externe americane este cu desăvîrşire evident.

Este oare de mirare că masele populare manifestă un interes activ pentru ceea ce se petrece în viaţa internaţională?

Milioane şi milioane de oameni urmăresc cu atenţia încordată în ce direcţie evoluează evenimentele: dacă ele evoluează în direcţia întăririi păcii sau, dimpotrivă, în direcţia agravării primejdiei unui nou război. Nimic nu afectează atît de mult destinele poporului, nimic nu-i aduce atîtea nenorociri şi suferinţe ca războiul. Cui nu-i este clar că urmările unui nou război, dacă omenirea ar fi aruncată în vîltoarea lui, ar fi infinit mai grave chiar şi în comparaţie cu urmările celui de al doilea război mondial care a secerat multe milioane de vieţi omeneşti, fără a mai vorbi de pierderile materiale incalculabile, suferite de popoare?

În evenimentele vieţii internaţionale, Uniunii Sovietice îi revine un loc deosebit.

Uniunii Sovietice, ţara socialismului victorios, îi revine un loc de cinste în lupta activă pentru pace, împotriva aţîţătorilor la un nou război. În vremurile noastre, Uniunea Sovietică a devenit principalul reazim al întăririi păcii şi prieteniei între popoare.

Odată cu întărirea forţelor Uniunii Sovietice, precum şi ale Republicii Populare Chineze şi ale tuturor ţărilor de democraţie populară, odată cu creşterea amploarei mişcării pentru pace în toate celelalte ţări, popoarele devin tot mai conştiente că soarta păcii se află în propriile lor mîini şi că popoarele sînt în stare să nu admită un nou război, să menţină pacea, dacă ele nu-şi vor cruţa forţele şi cînd va fi nevoie s-o apere cu toată hotărîrea pînă la capăt.

Uniunea Sovietică consideră că sarcina sa principală este să întărească forţele păcii şi să contribuie la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Această linie a politicii externe sovietice corespunde cel mai bine intereselor menţinerii şi întăririi păcii. Totodată ea serveşte la demascarea planurilor agresive şi uneltirilor aţîţătorilor la război — a acelor forţe imperialiste care mizează pe „forţă", ceea ce în fapt se transformă tot mai mult în politica de pregătire a unui al treilea război mondial.

În zilele noastre se dă o luptă între două linii diametral opuse ale politicii externe.

Dacă linia politicii externe iubitoare de pace a U.R.S.S. se bucură de un sprijin tot mai puternic în lagărul democratic şi în păturile democratice ale populaţiei din toate ţările, linia politicii externe agresive a S.U.A. se bazează pe crearea unor noi şi noi blocuri şi grupări militare agresive şi îşi găseşte ultima expresie în propaganda şi pregătirea făţişă a războiului atomic.

Totodată există ţări care din punct de vedere economic sînt în fond legate de sistemul capitalist, dar în problemele relaţiilor internaţionale manifestă preocuparea pentru menţinerea păcii şi micşorarea încordării internaţionale. Nu trebuie nicidecum subapreciată importanţa întăririi unor astfel de tendinţe.

Ce înseamnă politica de micşorare a încordării în relaţiile internaţionale?

Faptele ne permit mai bine ca orice să judecăm aceasta. Pot fi luate ca exemplu atît evenimentele anului trecut cît şi evenimentele cu totul recente.

La insistenţele Uniunii Sovietice, la sfîrşitul lunii ianuarie şi în prima jumătate a lunii februarie 1954, a avut loc conferinţa de la Berlin cu participarea miniştrilor Afacerilor Externe ai Franţei, Angliei, S.U.A. şi U.R.S.S.

La această conferinţă am căutat să obţinem hotărîri care ar fi contribuit la o destindere considerabilă în relaţiile internaţionale. Noi am cerut ca toate cele patru state să condamne cu hotărîre planurile îndreptate spre refacerea militarismului în Germania occidentală. Noi am urmărit de asemenea ca la conferinţa de la Berlin să se realizeze un progres în problema convocării unei conferinţe mondiale cu privire la reducerea generală a înarmărilor. Reprezentanţii Statelor Unite, Angliei şi Franţei nu ne-au venit în întîmpinare în această privinţă.

Cu toate acestea conferinţa de la Berlin a avut un important rol pozitiv.

Însemnătatea conferinţei de la Berlin constă, în primul rînd, în faptul că după o întrerupere de cinci ani s-au inaugurat noi conferinţe internaţionale ale marilor puteri, ceea ce are o mare însemnătate pentru reglementarea problemelor internaţionale arzătoare. Cît despre hotărîrea adoptată la Berlin cu privire la convocarea unei alte conferinţe, care s-a ţinut după aceea la Geneva, se ştie că ea a dat rezultate pozitive.

După cum se ştie, în afară de Franţa, Anglia, Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică, la conferinţa de la Geneva au participat şi Republica Populară Chineză, cît şi reprezentanţii ţărilor interesate în reglementarea problemelor coreeană şi indochineză. Dacă succesul conferinţei de la Berlin a fost hotărîrea de a se convoca conferinţa de la Geneva — la care, cu toată împotrivirea Statelor Unite ale Americii, au participat toate cele cinci mari puteri, inclusiv Republica Populară Chineză — rezultatele pozitive ale conferinţei de la Geneva au confirmat cît de necesară a fost participarea Chinei la această conferinţă.

Conferinţa de la Geneva nu şi-a îndeplinit în întregime misiunea, întrucît ea n-a făcut să progreseze rezolvarea problemei coreene. Dar la această conferinţă s-a realizat un acord cu privire la încetarea războiului în Vietnam, care la acea dată dura de opt ani, precum şi un acord cu privire la încetarea operaţiunilor militare în Laos şi Cambodgia. Aceste acorduri au devenit posibile, în primul rînd, datorită luptei pline de abnegaţie duse de poporul vietnamez pentru libertatea şi independenţa sa naţională. Această luptă, la rîndul ei, s-a bizuit pe simpatia şi sprijinul activ al altor popoare. Toate acestea au fost într-o anumită măsură recunoscute la conferinţa de la Geneva.

Statele Unite au întreprins încercări făţişe de a împiedica realizarea unui acord cu privire la restabilirea păcii în Indochina. Nu numai secretarul de stat Dulles, ci şi vicepreşedintele S.U.A., Nixon, adepţi înverşunaţi ai „politicii de forţă", au urmărit făţiş nu terminarea războiului, nu satisfacerea revendicărilor legitime ale poporului vietnamez, ci continuarea războiului şi înăbuşirea prin forţa armelor a mişcării de eliberare naţională în Indochina. Ei nutreau planuri de „internaţionalizare" a războiului împotriva poporului vietnamez, intenţionînd ca, în afară de Franţa, să atragă în acest război atît Statele Unite cît şi Anglia, străduindu-se să împiedice cu orice preţ realizarea unui acord la Geneva.

Lucrurile au mers atît de departe încît secretarul de stat al S.U.A., Dulles, nici n-a vrut măcar să participe la discutarea problemei indochineze şi a părăsit demonstrativ Geneva. Manifestîndu-şi agresivitatea, Statele Unite n-au realizat însă nimic, pomenindu-se în situaţia de izolare.

Rezultatele conferinţei de la Geneva au fost considerate ca o înfrîngere a forţelor agresive şi totodată ca o victorie însemnată a forţelor iubitoare de pace Tocmai prin aceasta, conferinţa de la Geneva a contribuit la micşorarea încordării internaţionale şi la consolidarea cauzei păcii.

(Continuare în numărul viitor)

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 februarie, orele 13, în Marele Palat al Kremlinului a avut loc ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților. În loja guvernamentală se află conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai Guvernului Sovietic, membrii Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., miniștri. Asistă numeroși oaspeți. Lojile corpului diplomatic și ale presei sovietice și străine sînt pline.

Președintele Sovietului Uniunii, deputatul A. P. Volkov, anunță că președintelui actualei ședințe comune i-a fost adresată, din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. G. M. Malenkov, o declarație în care acesta roagă să fie eliberat din postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Deputatul A. P. Volkov dă citire textului declarației:

Declarația lui G. M. Malenkov

Președintelui ședinței comune a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Vă rog să aduceți la cunoștința Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste rugămintea mea cu privire la eliberarea din postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Rugămintea mea este determinată de considerente practice privind necesitatea întăririi conducerii Consiliului de Miniștri și de faptul că este indicat ca în postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., să fie un alt tovarăș care are o mai mare experiență în munca de stat. Văd limpede că experiența mea insuficientă în munca pe plan local și faptul că nu am avut prilejul să conduc în mod nemijlocit în vreun minister sau în vreun organism economic anume ramuri ale economiei naționale se resfring în mod negativ în îndeplinirea îndatoririlor complexe și de răspundere de președinte al Consiliului de Miniștri.

Consider de datoria mea să spun în prezenta declarație că acum, cînd Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și oamenii muncii din țara noastră depun eforturi deosebite pentru ridicarea cît mai rapidă a agriculturii, văd deosebit de limpede vina și răspunderea mea pentru situația nesatisfăcătoare care s-a creat în agricultură, deoarece înainte de aceasta, timp de cîțiva ani, mi-a revenit răspunderea controlului și conducerii muncii organelor agricole centrale și a muncii organizațiilor de partid și sovietice locale în domeniul agriculturii.

Partidul comunist, din inițiativa și sub conducerea C. C. al P.C.U.S., a și elaborat și înfăptuiește o serie de măsuri importante pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii. Printre aceste măsuri importante se numără fără îndoială reforma privind impozitul agricol, despre care țin de altfel să spun că a fost înfăptuită din inițiativa și la propunerea C. C. al P.C.U.S. și acum se vede ce rol important a avut această reformă în dezvoltarea agriculturii. În prezent, după cum se știe, din inițiativa și sub conducerea C. C. al P.C.U.S. a fost elaborat un program general de lichidare a rămînerii în urmă a agriculturii și pentru dezvoltarea ei cît mai grabnică. Acest program se sprijină pe unica bază justă — dezvoltarea continuă, prin toate mijloacele, a industriei grele și numai prin înfăptuirea acestui program se vor crea condițiile necesare pentru un adevărat avînt al producției tuturor mărfurilor necesare, de consum popular.

Este de așteptat că diferiți politicieni isterici burghezi se vor deda la născociri calomnioase în legătură cu prezenta mea declarație și cu însuși faptul eliberării mele din postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Dar noi, comuniștii și oamenii sovietici, nu vom lua în seamă asemenea minciuni și calomnii. Pentru fiecare dintre noi interesele patriei, ale poporului, ale partidului comunist sînt mai presus de orice.

Adresînd rugămintea de a fi eliberat din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., vreau să asigur Sovietul Suprem al U.R.S.S. că, în noul sector care mi se va încredința, voi îndeplini sub conducerea C.C. al P.C.U.S. monolit prin unitatea și coeziunea sa, și a guvernului sovietic, în modul cel mai conștiincios îndatoririle mele și acele sarcini care îmi vor fi încredințate.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
G. M. MALENKOV

8 februarie 1955".

Apoi se dă cuvîntul deputatului A. M. Puzanov. El spune că socotește că motivele expuse în declarația lui G. M. Malenkov sînt cu totul juste și propune să se accepte declarația lui G. M. Malenkov și să fie eliberat din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăște: Să se accepte declarația lui G. M. Malenkov și să-l elibereze din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

După aceasta, se anunță o pauză pînă la ora 16.

Numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

La 8 februarie, ora 16, s-a reluat ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Se dă cuvîntul deputatului N. S. Hrușciov în problema candidaturii la postul de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului împuterniciților, el prezintă propunerea de a confirma ca președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste pe N. A. Bulganin. Deputatul Hrusciov îl caracterizează pe Bulganin ca eminent activist de partid și om de stat.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate hotărîrea cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Apoi se dă cuvîntul lui V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe în vederea raportului cu privire la situația internațională și la politica externă a guvernului U.R.S.S.

Senatori americani împotriva pactului americano-ciankaișist

WASHINGTON 8 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în fața comisiei senatoriale pentru afacerile externe, John Foster Dulles, secretarul departamentului de stat, a cerut Senatului să ratifice grabnic pactul militar agresiv dintre S.U.A. și clica ciankaișistă, încheiat în decembrie 1954. Dulles a subliniat că în baza acestui tratat S.U.A. se angajează să mențină prin forța armelor pe ciancaișiștii cuibăriți în Taivan și în celelalte insule de-a lungul litoralului R. P. Chineze.

În sînul senatului american se manifestă însă împotriviri față de ratificarea tratatului agresiv dintre S.U.A. și clica ciankaișistă. Astfel, pînă și senatorul Stuart Symington, purtătorul de cuvînt al unui grup influient de fabricanți de avioane, a fost nevoit să recunoască că biroul lui a fost literalmente inundat de telegrame și scrisori ale alegătorilor săi care cer ca Senatul să nu ratifice acest pact.

Senatorul Russel Long și-a exprimat teama că tratatul americano-ciankaișist ar putea provoca dezlănțuirea unui război mondial. El a arătat că experiența făcută cu o altă marionetă americană — Li Sin Man — a lăsat o impresie neplăcută chiar și în cercurile conducătoare americane.

Senatorul independent Wayne Morse a declarat că va vota împotriva ratificării tratatului, întrucît el „intensifică primejdia de război în Pacific". El a declarat că se opune sprijinirii dictaturii lui Cian Kai-și de către S.U.A.

Conferința primilor miniștri ai Commonwealth-ului

LONDRA 8 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 7 februarie a avut loc ședința plenară a conferinței primilor miniștri ai țărilor Commonwealth-ului, la care a fost discutată situația din Extremul Orient.

Potrivit informațiilor provenite din cercurile ziaristice, situația care s-a creat în Europa după căderea guvernului Mendès-France și perspectivele înarmării Germaniei occidentale în lumina înfrîngerii guvernului francez constituie de asemenea obiectul discuțiilor purtate de primii miniștri.

R. D. Vietnam dorește restabilirea relațiilor normale între nordul și sudul Vietnamului

HANOI 8 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, la 5 februarie guvernul R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care arată că este gata să restabilească relații normale între zonele din nord și sud ale Vietnamului.

În declarație se spune:

1. Răspunzînd celor mai sincere năzuințe ale poporului vietnamez și conform spiritului acordului de armistițiu de la Geneva, guvernul Republicii Democrate Vietnam este gata să acorde toate înlesnirile populației din zonele de nord și de sud de ambele părți ale liniei militare de demarcație provizorie în legătură cu trimiterea de corespondență poștală, cu activitatea comercială și a întreprinderilor și cu schimbul în domeniul activității culturale, artistice, științifice, tehnice.

Guvernul Republicii Democrate Vietnam sprijină pe deplin și ajută populația din cele două zone în vederea unor schimburi în domeniul economic, cultural și social în vederea normalizării vieții populației.

2. Guvernul R. D. Vietnam speră că autoritățile din Vietnamul de sud vor accepta restabilirea unor relații normale între zonele de nord și de sud.

Scurte știri

● La 7 februarie, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a primit pe Liu Siao, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze care i-a remis scrisorile de acreditare. K. E. Voroșilov și ambasadorul Liu Siao au rostit scurte cuvîntări.

● După cum s-a mai anunțat la 27 februarie vor avea loc în Japonia alegeri generale. Partidul Comunist Japonez se va prezenta la alegeri pentru prima dată după 1949.

● Între 11 și 27 februarie în statul indian Andhra vor avea loc alegeri parlamentare. 11 milioane de alegători vor alege 193 reprezentanți în parlamentul acestui stat. În cercurile politice din India se acordă o atenție deosebită acestor alegeri, în cadrul cărora cele două mari partide: Partidul Congresului național indian și Partidul Comunist din India își vor disputa locurile în parlament. După cum relatează agenția France Presse „Partidul Comunist din India deține o puternică poziție în acest stat".

● După cum transmite agenția Reuter, conducătorii sindicatului național al docherilor din Anglia au declarat că vor recomanda membrilor sindicatului să boicoteze orice vas care transportă armament destinat să fie folosit împotriva Republicii Populare Chineze.

● Vicepreședintele S.U.A., Richard Nixon, însoțit de Henry Holland, secretar de stat adjunct pentru problemele interamericane, a plecat într-o călătorie în America Latină.

Comentînd această vizită, care va dura o lună agenția United Press subliniază că ea are „implicații politice" și că Nixon va vizita „punctele turburi" din America Centrală și regiunea Caraibelor.

O declarație a agenției „China Nouă"

PEKIN 8 (Agerpres). — Agenția China Nouă este autorizată să declare următoarele în legătură cu incursiunea săvîrșită de avioane americane în spațiul aerian al Chinei.

La 7 februarie, între ora 6 și 18, deasupra insulelor Ikianșan, Toumînșan și a altor insule 28 avioane americane au pătruns de șase ori în spațiul aerian al Chinei, în scopuri de provocări militare. Avioanele Armatei Populare Chineze de Eliberare s-au ridicat imediat în văzduh, iar avioanele americane s-au îndreptat în direcția sud-est.

Agenția China Nouă este autorizată să declare că aceste acțiuni ale aviației americane constituie o provocare militară reprezentînd un grav atentat la teritoriul și suveranitatea Chinei. Dacă aviația americană va îndrăzni să pătrundă din nou în spațiul aerian al Chinei, guvernului Statelor Unite îi va reveni întreaga răspundere a gravelor consecințe care ar decurge din aceasta.

Declarația lui Hatoyama asupra tratativelor cu U. R. S. S.

TOKIO 8 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță postul de radio japonez, la 7 februarie Hatoyama, primul ministru al Japoniei, a făcut în orașul Kagoșima următoarea declarație:

Sînt convins că tratativele cu Uniunea Sovietică asupra restabilirii relațiilor diplomatice vor fi fără îndoială încununate de succes. În prezent, ministrul japonez al Afacerilor Externe, este pe cale de a stabili de comun acord cu guvernul sovietic locul tratativelor. Se pare că acesta va fi la Moscova.

„Nu vom tolera ca scindarea Germaniei să devină un fapt irevocabil",
declară Ollenhauer

BERLIN 8 (Agerpres). — După ce a luat cuvîntul la 5 februarie la Herford, Erich Ollenhauer, președintele partidului social-democrat, a vorbit la 6 februarie la Dortmund în cadrul unui miting de protest împotriva acordurilor de la Paris, la care au participat 25.000 de locuitori ai orașului reprezentînd cele mai diferite pături ale populației. Ollenhauer a declarat că Adenauer trebuie să tragă consecințele de pe urma căderii guvernului Mendès-France. „Nu vom tolera, a spus el, ca scindarea Germaniei să devină un fapt irevocabil". Ollenhauer a chemat pe locuitorii din Dortmund să se unească în lupta împotriva acordurilor de la Paris. După terminarea mitingului a avut loc o demonstrație.

Tot duminică, Fritz Heine, șeful presei partidului social-democrat, într-o declarație făcută la Hanovra a calificat atacurile împotriva partidului social-democrat și a sindicatelor, cuprinse în discursul lui Adenauer drept calomnii nerușinate. Se vede că Adenauer și-a pierdut calmul în fața mișcării populare crescînde, a declarat el. Fritz Heine a subliniat că Adenauer calificînd lupta milioanelor de alegători vest-germani pentru reunificarea Germaniei drept „o dorință a străzii", a jignit masele largi ale populației vest-germane.

Un cunoscut skior vest-german a trecut în R. D. Germană

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Cunoscutul skior vest-german Hermann Riese, în vîrstă de 24 de ani, membru al clubului sportiv Altenau-Oberharz (Germania occidentală) a trecut în R. D. Germană. Riese este un sportiv bine cunoscut în Germania occidentală. El intenționa să participe la al 6-lea campionat al sporturilor de iarnă din R. D. Germană.

Cînd a aflat că întreprinderea la care lucrează refuză să-i permită călătoria în R. D. Germană, iar clubul sportiv din care face parte l-a amenințat cu excluderea pe timp de un an, Riese s-a hotărît să treacă definitiv în R. D. Germană.

Consultările lui A. Pinay

PARIS 8 (Agerpres). — Ziarele pariziene relatează că Antoine Pinay, însărcinat de președintele republicii cu formarea noului guvern, a dus tratative cu reprezentanții grupelor parlamentare ale partidelor de dreapta.

Ziarele subliniază că hotărîrea definitivă a lui Pinay va depinde în mare măsură de atitudinea pe care o va adopta față de el grupul parlamentar al partidului M.R.P.

După părerea ziarului „Le Monde", Pinay contează pe sprijinul „independenților", al „partidului țărănesc" și al „grupului independent de acțiune republicană și socială".

Congresul partidului socialist francez

PARIS 8 (Agerpres). — TASS transmite: Congresul extraordinar al partidului socialist francez, care s-a ținut timp de două zile cu ușile închise, și-a încheiat lucrările. Acest Congres a fost convocat pentru examinarea problemei deputaților socialiști acuzați de a fi „încălcat disciplina de partid" prin faptul că în cursul discutării acordurilor de la Paris în Adunarea Națională au votat împotriva lor. Știrile despre lucrările Congresului care au apărut în paginile presei pariziene dovedesc că în cadrul Congresului tendința lui Guy Mollet „de a pedepsi pe deputații nedisciplinați", a dat naștere la discuții violente.

Congresul a adoptat o rezoluție potrivit căreia acești deputați sînt excluși din partid pe termen de o lună, timp în care ei trebuie să dovedească că sînt hotărîți să respecte „disciplina de partid". Această rezoluție a fost aprobată cu o majoritate neînsemnată de voturi (1.899 contra 1.653, cu 43 abțineri). Congresul nu a reușit să lichideze divergențele care au luat ființă în sînul partidului socialist în legătură cu problema reînarmării Germaniei occidentale.

Conferința de la Varșovia împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

VARȘOVIA 8 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

La Varșovia a luat sfîrșit întîlnirea dintre delegația desemnată de către conferința europeană împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, care a avut loc la Paris în decembrie 1954 și reprezentanți ai U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

Cea de a doua ședință a fost prezidată de Paul Bastid, fost ministru (Franța), profesor la Facultatea de drept din Paris.

Discuțiile din cadrul întîlnirii s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate și cordialitate.

Aproape toți participanții la întîlnire au luat parte la discuții, ajutînd în felul acesta la realizarea unei înțelegeri generale.

Intr-o scurtă cuvîntare de încheiere Paul Bastid, după ce a mulțumit participanților polonezi pentru ospitalitatea acordată și-a exprimat satisfacția pentru faptul că schimbul de păreri între toți participanții s-a dovedit a fi deosebit de rodnic.

La sfîrșitul ședinței, participanții la întîlnire au adoptat în unanimitate un comunicat în care au fost expuse problemele esențiale asupra cărora s-a realizat un acord.

Orchestra „Barbu Lăutaru" s-a întors din turneul făcut în Egipt

Luni, s-a întors în Capitală, formația orchestrei de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat din București, care a făcut un turneu în Egipt, unde a prezentat cu succes o serie de concerte. Conducerea muzicală a formației a avut-o dirijorul Nicu Stănescu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, iar soliști au fost: Mircea Buciu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat și Maria Lătărețu, solistă a Radiodifuziunii.

La sosire, membrii orchestrei au fost întîmpinați în Gara de Nord de reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, precum și de numeroși reprezentanți ai vieții muzicale din Capitală.

(Agerpres)

Un nou combustibil casnic din cărbune romînesc

În urma experiențelor făcute anul trecut, cercetătorii Institutului de Cercetări Carbonifere au realizat un nou combustibil casnic din cărbune romînesc. Acest combustibil a fost obținut prin brichetarea lignitului semicarbonizat la o temperatură de 400-500 de grade. Cu ajutorul acestei metode s-au eliminat din ligniți substanțele volatile care împiedică arderea în sobe și apa. În comparație cu 1 kg. de lemn, 1 kg. din noul combustibil degajă o cantitate dublă de calorii.

Utilizarea ligniților la fabricarea combustibilului casnic va permite economisirea unei mari cantități de lemn, care poate căpăta o altă întrebuințare și va elibera o mare cantitate de cărbuni superiori necesari industriei noastre.

(Agerpres)

Un ciclu de conferințe intitulat: „Energia atomică în slujba omului"

Răspunzînd interesului sporit al maselor largi de cetățeni pentru problemele legate de folosirea pașnică a energiei atomice, Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii a organizat un ciclu de 14 conferințe intitulat: „Energia atomică în slujba omului".

Conferințele au loc în fiecare luni, ora 18, în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Calea Victoriei 88 și sînt însoțite de proiecțiuni, filme artistice și documentare științifice.

Programele pentru acest ciclu pot fi găsite de cei interesați la Filiala S.R.S.C. București, str. Gh. Chițu nr. 2, telefon 1.42.96 și 1.51.83 în fiecare zi între orele 8—14 și la sala Bibliotecii Centrale Universitare, Calea Victoriei 88, în fiecare luni, marți, joi și vineri la ora 18.

(Agerpres)

Informații

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii anunță conferința generalului de armată în rezervă Mihail Lascăr, intitulată „Pacea de la Buftea din 1918, întruchiparea politicii militarismului german față de Romînia".

Conferința va avea loc joi 10 februarie a.c. ora 18, în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Calea Victoriei nr. 88 și va fi urmată de film.

★

În aceeași zi la ora 19. tov Constantin Putinică, director general al uzinelor „23 August" va vorbi la Casa de Cultură a Sindicatelor din București despre „Gospodărirea socialistă a întreprinderilor".

★

În sala Bibliotecii Centrale Universitare, tov. Leonid Mihailovici, director în Ministerul Comerțului Exterior va conferenția vineri 11 februarie ora 18 despre „Forța economică a U.R.S.S.".

Conferința va fi urmată de film.

(Agerpres)

ȘTIRE SPORTIVA

Pe patinoarul din parcul orașului Cluj au fost reluate marți întrecerile din cadrul campionatelor republicane de patinaj viteză. Un dublu succes a realizat patinatoarea clujeană, Magdalena Fazekaș (Știința) care a terminat învingătoare în probele de 1.500 și 5.000 m. realizînd timpurile de 3'35"04 și respectiv 12'56". Patinatorul bucureștean V. Bulat (C.C.A.) s-a clasat pe primul loc în cursa de 1.500 m. cu timpul de 2'51"2/10.,

Campionatele republicane de patinaj viteză se vor încheia astăzi odată cu desfășurarea probei de 10.000 m.

„DEMOCRAȚIA" LUI LYNCH

Acum 16 ani, cîțiva reprezentanți ai „modului de viață american" au născocit și pus în aplicare o idee ingenioasă, în jurul căreia s-a făcut mult tămbălău în coloanele ziarelor vremii: ei au îngropat, la o adîncime apreciabilă, într-un loc presupus a fi ferit pentru multă vreme de orice transformări geologice, o așa-numită „capsulă a timpului". În interiorul instalației, învelită în oțel, au fost introduse, ca mărturie a „civilizației" yankee de la mijlocul secolului al XX-lea, copii după Declarația drepturilor omului și după Constituția Statelor Unite, o reproducere a statuii denumită „a libertății", portrete ale diverșilor președinți (de stat, de trusturi etc.) ale senatorilor mai de vază și ale altor americani sută în sută și așa mai departe...

Instalația n-a fost dezgropată încă, ea fiind destinată generației care va locui pe teritoriul Americii peste cîteva mii de ani poate. Se poate vedea totuși de pe acum că, dintr-o regretabilă omisiune, generațiile viitoare — dacă va fi să recurgă la serviciile acestei „comori" subterane — vor fi lipsite de cunoașterea a o serie de elemente care, în treacăt fie spus, ocupă un loc important în inventarul „democrației" americane.

Într-adevăr, cum pot pretinde reprezentanții americanismului zilelor noastre că oferă lumii de mîine o imagine cît de cît fidelă a „civilizației" lor, fără a-i prezenta o copie a portretului lui Charles Lynch, judecătorul din Virginia care, pe la jumătatea veacului al XVIII-lea, a introdus în practica vieții publice americane o „justiție" a lui proprie, o „morală" a lui proprie, o „democrație" a lui proprie — toate atît de caracteristice pentru America zilelor noastre încît fără nici o rezervă, mult trîmbițatei „democrații" americane i se poate spune — i se și spune de fapt — democrația lui Lynch.

Ce este și cum arată în fapt această faimoasă „democrație"? Doi publiciști care au făcut în anul 1953 o călătorie prin statele sudice ale S.U.A. — Virginia occidentală, Tennesse și Alabama — unde locuiește o populație de aproape 10 milioane de negri, descriu astfel cele văzute în marele centru industrial Birmingham, cel mai mare oraș al statului Alabama: „La marginea orașului, acolo unde coșurile fabricilor aruncă nori de fum negru, care nu se ridică spre cerul albastru senin al sudului, ci se așterne la pămînt, se află colibele negrilor. În rînduri compacte stau aceste cocioabe de lemn care, prin dimensiunile, forma și aspectul lor, seamănă mai mult cu cotețe de cîini. Această asemănare devine și mai evidentă prin faptul că multe dintre aceste cocioabe nu au ferestre. Prin ușă — un fel de gaură dreptunghiulară — locatarii colibei pătrund înăuntru; tot prin această ușă le vin lumina și aerul. În lunile geroase de iarnă această ușă stă închisă, din care cauză familiile de negri sînt nevoite să trăiască într-un întuneric complet".

Nu este oare acesta un aspect caracteristic al „modului de viață american", care merită să fie cunoscut de generațiile viitoare? El nu va putea fi însă aflat din „lada cu minuni" îngropată acum 16 ani în împrejurimile New-York-ului. Totuși, generațiile viitoare ale Americii vor afla — desigur, pe altă cale — că asemenea condiții de viață au existat, că ele au apărut nu de la sine, ci pe baza unui plan premeditat, elaborat și înfăptuit cu bunăștiința autorităților de stat, cu sprijinul activ al proprietarilor de sclavi, al stăpînilor de fabrici și uzine, al plantatorilor și bancherilor, al judecătorilor și polițiștilor — cu scopul ca negrii să se obișnuiască încă din vîrsta copilăriei cu ideea că ei nu sînt oameni ca toți oamenii, ci niște creaturi „inferioare" care n-au alt drept decît acela de a robi stăpînului alb, de a-i robi fără să crîcnească.

Generațiile viitoare ale Americii vor afla cu mînie și indignare că numai într-o singură jumătate a unei singure luni — octombrie 1954 — la Baltimore, în statul Maryland, la Milford, în statul Delaware, la Fairmont, în statul Virginia de vest, în statul Florida și la Washington elevii negri au fost alungați din școli de către deșănțatele bande rasiste, ocrotite de autoritatea de stat.

Ura față de populația „de culoare", cultivată de sclavagiștii americani, se face simțită pretutindeni pe cuprinsul Statelor Unite. În statele sudice ale S.U.A., pe străzile și pe ulițele oricărei localități, nu poți face cîțiva pași fără să nu te izbești de un anunț pe care scrie „Numai pentru albi" sau „Interzis pentru oamenii de culoare".

Dar, în definitiv, toate acestea nu sînt decît practicile „elegante" ale discriminării rasiale în S.U.A. Alături de ele, ca o amenințare continuă, mereu mai apăsătoare, mereu mai chinuitoare, plutește peste tot blestemata lege a lui Lynch — legea nescrisă care dă oricărui alb dreptul de a lovi, de a schilodi, de a ucide un negru, fără teama de a fi pedepsit. „Nu-i mai grav dacă ucizi un negru murdar decît dacă ucizi un cîine" — această concepție nu este numai a huliganilor din bandele ku-klux-klan-iste și din organizațiile „Legiunii americane", dar și a membrilor Congresului și a guvernatorilor de state, a șerifilor, polițiștilor și a altor dregători mai mari sau mai mici — toți cu funcții oficiale în aparatul de stat.

Scriitorul american Stettson Kennedy, care a intrat în 1946 în organizația denumită Ku-Klux-Klan în scopul de a o putea demasca apoi în fața opiniei publice, arată că legăturile strînse dintre această organizație și poliție nu mai constituie de mult un secret. Pantalonii polițienești de uniformă care se văd de sub halatele albe la parăzile klanului sînt un spectacol obișnuit.

Iată, luate la întîmplare, cîteva cazuri:

— asasinul negrului Raymond Couser din Filadelfia este polițistul Frank Cacurro, căruia „i s-a părut" că negrul „ar fi înarmat";

— asasinul negrului Charles Curry din Dallas (statul Texas) este polițistul Nolan O. Ray, care „s-a enervat" pentru că victima n-a scos mîinile din buzunar atît de repede, precum îi ordonase;

— asasinii negrului Willie Johnson din Brunswick (statul Georgia) sînt doi polițiști care l-au văzut „privind cu un aer suspect prin fereastra unei case".

Asasinii prevăzuți cu insigna poliției americane, care săvîrșesc asemenea crime înfiorătoare, nu fac în definitiv decît să aplice teoriile propovăduite în coloanele ziarelor editate de marile trusturi, de pe catedrele școlilor și universităților, de pe ecranele cinematografelor și de pe scenele teatrelor. Ei traduc în fapt ceea ce mai marii lor — senatori sau guvernatori de state — declară de la tribuna Congresului sau de la alte tribune oficiale. O statistică din urmă cu 2—3 ani arăta că Legiunea americană cuprinde în rîndurile sale 5 miniștri, procurorul general al S.U.A., 3 membri ai Curții Supreme, 44 de senatori, 195 de membri ai Camerei Reprezentanților și 26 de guvernatori.

În realitate, rasiștii transoceanici, care ar vrea să vadă întreaga Americă acoperită cu gluga Ku-Klux-Klan-ului, îi ucid pe negri fiindcă le este frică, lor și stăpînilor lor, și de negri și de albi, de întregul popor american.

În urmă cu patru decenii și mai bine, pe vremea lui Lincoln, plantatorii din statele sudice ale Americii s-au ridicat împotriva Nordului pentru că se temeau de lupta unită a sclavilor negri răsculați și a albilor progresiști. Legea lui Lynch este îndreptată deopotrivă împotriva negrilor, ca și împotriva albilor. Și unora și altora ea urmărește să le răpească orice rămășiță a celor mai elementare drepturi. Ce altceva înseamnă „comisia pentru cercetarea activităților antiamericane" decît o variantă a legii lui Lynch — întunecata lege căreia, numai în ultimii ani, i-au căzut victime negrul Robert Mallard, care a „îndrăznit" să se prezinte la vot, negrul Willie McGee din statul Mississipi, cei 7 negri din Martinsville (statul Virginia) și mulți alți oameni nevinovați...

La Washington, în preajma podului Arlington, poate fi văzut și astăzi monumentul înălțat în amintirea lui Abraham Lincoln, dezrobitorul negrilor. Dar sub bolta ansamblului arhitectural al monumentului a fost găsit spînzurat negrul James Walls, în vîrstă de 50 de ani. Despre acest fapt — care pune în lumină unul din cele mai întunecate și mai rușinoase aspecte ale vieții publice americane de azi — ziarele americane n-au suflat o vorbă. Dar toată lumea știe că însuși Lincoln, dacă ar mai trăi, ar fi astăzi tradus în fața vreunei comisii de cercetare de felul aceleia condusă de faimosul Mc. Carthy.

Practicile rasiștilor americani — urmașii asasinilor hitleriști — atrag asupra acestora mînia și ura nu numai a negrilor din Statele Unite, nu numai a poporului american, dar și a tuturor popoarelor lumii.

Generațiile viitoare ale Americii, dacă vor da cumva peste cutia de oțel ascunsă acum 16 ani într-o suburbie a New York-ului, vor încerca desigur un sentiment de rușine pentru înaintașii lor care au înscris multe pagini întunecate în istoria patriei lor. Dar, în dosul păienjenișului de minciuni în care a fost învăluită America atîta amar de vreme, ei vor descoperi în glasurile unor americani cinstiți pe luptătorii care au netezit calea unor noi zori și pentru poporul american. „Viețile noastre — au scris soții Rosenberg înainte de a fi electrocutați — trebuie să vă învețe că libertatea și toate cele care fac viața cu adevărat frumoasă și prețioasă trebuiesc plătite cîteodată foarte scump... Am fost senini și am înțeles că civilizația nu a ajuns încă la punctul în care să nu trebuiască să-ți dai viața pentru viață și am fost mîngîiați de convingerea că alții vor continua lupta".

Și, într-adevăr, alții, din ce în ce mai mulți, continuă lupta...

M. ADAM

SPECTACOLE

MIERCURI 9 FEBRUARIE 1955

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Traviata; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Ultima oră; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Revizorul; **Municipal:** Visul unei nopți de vară; **Tineretului:** Libelula; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul, **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Mașenka; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.:** Vinovați fără vină (în sala Giulești), Slugă la doi stăpîni (în sala C.C.S. din str. Lipscani); **Ansamblul de estradă al R.P.R.:** Fără mănuși (ora 20, în sala din Calea Victoriei nr. 174); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul „Țăndărică":** Umor pe sfori (ora 20, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Gh. Coșbuc, Rahova, Înfrățirea între popoare:** Roma, orele 11; **Republica, Miorița, Libertății:** Dama cu camelii; **București, Gh. Doja, 1 Mai, Olga Bancic:** Desfășurarea, Și Ilie face sport; **Maxim Gorki:** Reforma agrară, Ochiul magic, Nuntașii din Exer, Umor pe sfori; **Elena Pavel:** Nunta n-a avut loc; **Timpuri Noi:** Prieteni pe veci, Cine-i mai tare, Păstrați curățenia; **Lumina, Popular:** Copiii partizanului; **Victoria, Ilie Pintilie:** Alarmă la circ; **Alex. Popov:** Hamlet; **8 Martie:** Castelul de cărți; **Vasile Roaită:** Fetele din piața Spaniei; **Unirea:** Mai tare ca noaptea; **Cultural:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Constantin David:** Prieteni credincioși; **Alex. Sahia:** Bănuțul; **Flacăra:** Jucătorul de rezervă; **T. Vladimirescu:** Echipa de pe strada noastră; **Aurel Vlaicu:** Aleko, Frații Liu; **Munca:** Circul Slavia; **Arta:** Mascarada; **M. Eminescu, Moșilor:** Ordinul Anna; **23 August:** Septembriștii; **Donca Simo:** Chestiunea rusă; **8 Mai:** Mikluho Maklai; **Volga:** Misterul lacului din munți; **N. Bălcescu:** Stele vesele; **Boleslaw Bierut:** De doi bani speranță.

La cinematografele: **Cultural, Donca Simo, M. Eminescu și T. Vladimirescu** rulează în completare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".